

PA

258

.F55

2 - 3-10.

Library of Congress.

Chap. PA 258

Shelf. F 55

Copyright - No.

UNITED STATES OF AMERICA.

Deposited in the Clerk's
Office 21. April 1831

A

KEY

TO

THE EXERCISES

ADAPTED TO

B. F. ✓
FISK'S GREEK GRAMMAR.

39
Tantum series juncturaque pollet.

HORAT.

BOSTON:

HILLIARD, GRAY, LITTLE, AND WILKINS.

1831.

PA 258
.F 55

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, TO WIT.

DISTRICT CLERK'S OFFICE.

Be it remembered, that on the nineteenth day of March, A. D. 1831, in the fifty-fifth year of the Independence of the United States of America, Benjamin F. Fisk, of the said district, has deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as author, in the words following, *to wit*—:

“Key to the Exercises adapted to Fisk’s Greek Grammar. *Tantum series juncturaque pollet.* HORAT.”

In conformity to the act of the Congress of the United States, entitled “An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned”; and also to an act, entitled “An act supplementary to an act, entitled, ‘An act for the encouragement of learning by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned,’ and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints.”

JNO. W. DAVIS,
Clerk of the District of Massachusetts.

896

ERRATA.

Page 1,	line 19,	for	πειθεῖ	read	πιθεῖ
“ 5,	“ 19,	“	ἱπηνίδη	“	ἱπηνίδη
“ 6,	“ 22,	“	τήν	“	τόν
“ 12,	“ 16,	“	ἀπεκείρατο	“	ἀπεκείρατο
“ 23,	“ 8,	“	ἀπαγγελίῃ	“	ἀπαγγελίῃ
“ 24,	“ 15,	“	ἦν	“	ἦ
“ 27,	“ 18,	“	ὕπ’	“	ὕφ’
“ 30,	“ 7,	“	καταστρατοπεδύσατο	“	κατεστρατοπεδύσατο
“ 36,	“ 11,	“	Γράμματα	“	Γράμματα
“ 41,	“ 13,	“	Κτησιφῶντι	“	Κτησιφῶντι
“ 43,	“ 23,	“	χερσίου	“	χερσίου

CAMBRIDGE: E. W. METCAL
Printers to the Univer

LC Control Number

tmp96 031258

KEY

TO

FISK'S GREEK EXERCISES.

SECTION I.

1. Pres. ἔχω, εὐδεις, πίπτει, χαίρετον, χορεύετον, βλέπομεν, νομίζετε, ἐρίζουσι.

2. Imp. ἔτυπτον, ἐδίδασκες, ἐπίστευε, ἐλέγετον, ἐκκελεύετην, ἐπάσχομεν, ἐμανθάνετε, ἤλπιζον.

3. 1st F. πέμψω, λατρεύσεις, φανεῖ, βασιλεύσετον, οἰκίσομεν, ἤξετε, κακώσουσι.

4. 1st. A. ἤμειψα, ὠνείδισας, ἔπραξε, ἐσιγησάτην, ὡμολογήσαμεν, ἔμειναν.

5. Perf. γέγραφα, ἠδίκηκας, πεπλούτικε, εὐρήκατον, δεδράκαμεν, νενικήκατε.

6. Plur. ἐγνώκειν, ἐπεπόμφει, ἐδεδειπνήκειμεν, ἐβηβοηθήκεισαν.

7. 2d. A. ἔβαλον, ἔφυγε, ἐλάβετον, ἐλίπομεν, ἔδοτε, ἔθεσαν.

8. 2d. F. σπαρῶ, πειθεῖ, πλακεῖτε, κτανοῦσι.

9. Pres. παίωμαι, πίπλασαι, τέρπεσθον, εἰργόμεθα, κολάζονται.

10. Imp. ἐτρεφόμην, ἐβαστάζετο, ἐλειπόμεθα, ἐτιτρώσκοντο.

11. Perf. πέπεισμαι, κεκήρυνξαι, ἔρρύπται, πεπλήγμεθα, τετραμμένοι εἰσί.

12. Plup. ἠδίκησο, ἐκεκάλυπτο, ἐστέρηντο.

13. Pau. κεκλήσομαι, τεθάψη, πεπλήξεται, τετάζομεθα.

14. 1st. A. ἐκινήθην, ἐμιάνθη, ἐπέμφθημεν, ἐπληρώθησαν.

15. 1st. F. σωθήσῃ, ὑψωθήσεται, θανμασθησόμεθα, βαπτισθήσεσθε.

16. 2d. A. ἐστάλην, ἠγγέλη, ἐβλάβητε, ἐσπάρησαν.

17. 2d F. σφαγήσεται, δαρήσεσθε, κρυβήσονται.

18. Pres. κομίζομαι, λούεται, φυλάσσεσθε, διδάσκονται.

19. Imp. ὠπλίζου, ἤρχετο, ἠπειγόμεθα, ἐτάσσοντο.

20. Perf. πέφηνα, λέλοιπε, δεδόρατε, πεπρόγασι.

21. Plup. ἠκηκόεις, ἐτετήκει, ἐπεπόνθεισαν.

22. 1st. A. ἐμισθωσάμην, ἐποίησω, ἐκαλύφατο, ἐτιναζάσθην, ἐγράψαντο.

23. 1st. F. θωρήξομαι, κινήσεται, ἀπαλλάξονται.

24. 2d. A. εὐρόμην, προσηγάγετο, ἀπεδόμεθα, ἐτράποντο.

25. 2d F. πιθοῦμαι, πεσοῦνται.

26. Ἴατροὶ τέμνουσι, λέοντε φυλάσσετον, ἵπποι ἔθειον, θεράποντε ἐκομείτην, κήρυκες ἔνειμαν.

27. Οἶνος εὐρίσκεται, ἄνδρες κατελείποντο, θώρακες ἐπορίσθησαν.

28. Λησταὶ προσέρχονται, πολέμιοι ἐφαίνοντο, Φοῖνιξ ἠγησάσθω.

SECTION II.

29. Μακρὰ τεῖχη.
 30. Διπλῆ τάφρος.
 31. Χαλκοῖ τοῖχοι.
 32. Ποδώκεις κύνες.
 33. Χρυσοῦς στεφάνους.
 34. Πύργοι ξύλινοι.
 35. Ἰδῖος ὕδατος.
 36. Χρυσοκέρωτα ἔλαφον.
 37. Χαϊκόποδε ἵππω.
 38. Σωφρονεστέρα ἀδελφή.
 39. Μικροτέροις πλοίοις.
 40. Ἀθλιωτάτη γυνή.
 41. Κλεινότατον στέφανον.
 42. Σοφοὶ ἄνδρες ἐξελέγχουσι.
 43. Ὠκεῖς ἵπποι ἦλθον.
 44. Μέλαιναι ρῆες εἶποντο.
 45. Ἐξ εὐκνήμιδες ἑταῖροι ὥλοντο.
 46. Χωρία ὄρεινά καὶ δύσβατα.
 47. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται πολλὰ κλίνας.
 48. Πολλὰ ἄλλα ἡμερὰ ὑψηλὰ δένδρα.

α.

49. Αἰθόμεναι δαΐδες.
 50. Ἡ δευτέρα σφραγίς.
 51. Ἴδτε ἢ γῆ σέσωσται.
 52. Τὰ φεύγοντα ἄρματα.
 53. Τοῦ μεγάλου λιμένος.

54. Τοὺς γραφομένους νόμους.
 55. Πᾶσαι αἱ φυλαὶ κόψονται.
 56. Ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας.
 57. Οἱ ἐμοὶ οἰκέται ἐργάσαντο.
 58. Οἱ Ἰνδοὶ εἰσελθόντες ἔλεξαν.
 59. Οὗτοι οἱ ἱππεῖς ἀποκτείνουσι.
 60. Αἱ ἡμέτεραι κῶμαι πορθοῦνται.
 61. Πάντες οἱ παῖδες παιδεύονται.
 62. Οἱ ἀληθινοὶ προσκνηταὶ προσκνήσουσι.

SECTION III.

63. Ἀνοίγουσι τὰς πύλας.
 64. Τηρικαῦτα ἄρδουσι τοὺς κήπους.
 65. Ἐλθόντες ἔθαπτον τοὺς Καδουσίους.
 66. Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς;
 67. Καὶ ἐξαπίνης οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους.
 68. Ἴσως ἐώρακας τοὺς ἄνδρας μαχομένους.
 69. Ἐγὼ μισῶ τοὺς Λακεδαιμονίους σφόδρα.
 70. Τιμῶ τὸν Πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.
 71. Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.
 72. Οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι πάσας τὰς τοιαῦτας ἡδονάς.
 73. Οἱ αἰχμάλωτοι καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἡ πόλις ἀφίσταται.

SECTION IV.

74. Τινὲς ἐγκωμιάζουσιν αὐτόν.
 75. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσι.

76. Τὸ ἀληθές οὐδέποτε ἐλέγχεται.
 77. Ὁ πατῆρς εἶχε τρεῖς προφάσεις.
 78. Ταῦτα τεθέαμαι, καὶ ἐκεῖνα ἀκήκοα.
 79. Ἐκτεῖνα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
 80. Οἱ Ἕλληνας εἶδον τὸ ἵππικὸν ἔτι συνεστηκός.
 81. Οἱ βασιλικοὶ νόμοι οὐ μόνον ζημιοῦσι τοὺς ἀδικοῦν-
 τας, ἀλλὰ καὶ ὠφελοῦσι τοὺς δικαίους.
 82. Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ κα-
 θαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται.

SECTION V.

83. Ἄκουε δὴ ὄναρ ἀντὶ ὀνείρατος.
 84. Εἶλοντο Λακεδαιμονίους ἀντὶ Μεσσηνίων.
 85. Τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὸ δὲ λίπος τήκουσι, καὶ ἀντὶ
 εἰλαίου χρῶνται.
 86. Οὗτος ὁ ποταμὸς ῥέει, οὐκ ἀπὸ μεσημβρίας, ἀλλὰ
 ἀπὸ ἀνίσχοντος ἡλίου.
 87. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕπνου ἐχώρει.
 88. Ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν.
 89. Ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος ἐπηρεῖθη ἐν Σπάρτῃ.
 90. Ἀπὸ τούτων τῶν ἀνθέων ἐστεφάνωσά σε.
 91. Ῥίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς χειρός.
 92. Ποιοῦνται ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα.
 93. Ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐκ τοῦ καρπού.
 94. Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα.
 95. Ἐλειποψύχει ἐκ τοῦ παραδόξου χαρᾶς.
 96. Ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβαιοῦται.
 97. Ναυμαχία γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου.
 98. Ἦλθομεν πρὸ μεσημβρίας εἰς Ἄψαρρον.

99. *Πρὸ ὕφειθς προτιμᾷ κάλλος.*
100. *Πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκει.*
101. *Ἔστι καὶ ἐν Πόντῳ Εὐξείνῳ χωρίον οὕτω καλούμενον.*
102. *Πάλιν ἐκεῖθεν διαδράς, ἐν Βοιωτοῖς διητᾶτο.*
103. *Ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξηλέγχθης,*
104. *Ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀπέβαλε.*
105. *Ἀποστέλλειν ὀπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ.*
106. *Ἐπαμεινώνδας ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ.*
107. *Ἰησοῦς ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον.*
108. *Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην σὺν τοῖς δορυφόροις.*
109. *Ἐνικᾶτε σὺν τοῖς θεοῖς.*
110. *Σὺν τοῖς ἀδικουμένοις ἐσόμεθα.*
111. *Ἐρῶριπτον ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμόν.*
112. *Ἀπειτίχιζε τὴν Χαλκηδόνα ἀπὸ θαλάττης εἰς θάλατταν.*
113. *Ἀναβαλλώμεθα τὸν γάμον εἰς τὸ μετόπωρον.*
114. *Ἀπόβλεπον εἰς τὴν ἀκρόπολιν.*
115. *Στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον.*
116. *Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωπον.*
117. *Ἐλλόγιμος εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.*
118. *Σμέρδης ἴζετο εἰς τὴν βυσίλειον θρόνον.*
119. *Ἐκ τῶν Ἀθηῶν εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο εἰς τὴν φυλακὴν.*
120. *Ἐπαινέσθαι εἰς τὸ κάλλος.*

SECTION VI.

121. *Ἀπέχωσε τὸν ῥέοντα ποταμόν διὰ τῆς πόλεως.*
122. *Ἐπεμπον πρέσβεις διὰ Τισσαφέρους.*

123. Διὰ πάσης ἀκριβείας ἤλεγχε τοὺς λόγους.
124. Ταξιόσσονται διὰ παντὸς τοῦ βίου.
125. Τοῦτο μαντεύομαι κατ' αὐτοῦ.
126. Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ εἰσάξει δίκην.
127. Νύκτιω κατὰ κλίνης οὐκ ἐκοιμάτο.
128. Αἱ νῆσοι ἠφανίζοντο κατὰ τῆς θαλάσσης.
129. Ἄλλονται κατὰ τῆς πέτρας.
130. Ἰλιάτο κατὰ τῆς χώρας.
131. Ὠμνον κατὰ τῶν μύρων.
132. Ἐπὲρ τῶν κήπων ὄρος κεῖται.
133. Ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενῆ ὑπὲρ τῆς τάφρου.
134. Ἐπὲρ τῆς ἐρήμου Θυσσαγέται οἰκοῦσι.
135. Οἱ Θοῤῃκες ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσι διαμάχονται.
136. Ἀφηγεῖτο ὑπὲρ Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
137. Διὰ σὲ ἦλθον, διὰ σὲ ἀπολλύω τοὺς ἀθλίους κοπί-
χους.
138. Δι' ἡμᾶς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν.
139. Διὰ τοὺς εὖ μαχομένους αἱ μάχαι κρίνονται.
140. Θηραμένης οὔτωσὶ κατακέχριται κατὰ τὸν νόμον.
141. Αἴγυπτος ἀφειστήκει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον.
142. Ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα.
143. Ἐνεμε κτήνη κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.
144. Ἐνέβαλε διὰ τῆς Ἀχαΐας ἐς τὴν Ἠλείαν κατὰ Λά-
ρισσαν.
145. Κεῖται δὲ Κεφαλληνία κατὰ Ἀχαρνανίαν.
146. Ἀναδραμόντες κατὰ τὴν Ἀκροκόρινθον, Ἀργεῖους
ἀπεκρούσαντο.
147. Οἱ δὲ ἄλλοι ἠνίρχοι ἐξέκλιναν κατὰ τὰ φεύγοντα
ἄσσηματα.

148. Ἀπέκτειναν ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν.
149. Ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθεν ἀκωκή.
150. Ἡ φήμη διέδραμε ἀνὰ τὰ λοιπὰ στρατόπεδα.
151. Ἀδίκως εὐτυχεῖτε ἀνὰ Ἑλλάδα.
152. Πολλὰ δ' ἤγειρα χρήματα ἀνὰ Αἰγυπτίους ἄνδρας.

SECTION VII.

153. Πάντα οἶσθα ἀμφὶ ἐμῶν γάμων.
154. Οἱ δὲ Καρδοῦχοι πυρὰ ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὄρεων.
155. Καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
156. Ἐπεραιώθη τότε εὐθύς ἐπὶ πλοίου ἐκ τῆς Θυρέας εἰς Κυλλήνην.
157. Μύρεσθαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.
158. Κατηγόρησεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως.
159. Καὶ αὐτοὶ ἐσθάντες ἔπλεον ἐπὶ Χίου.
160. Καὶ οἱ πῆζοι ἔχουσι σαγάρεις, ὥσπερ ἐπὶ Κύρου.
161. Οὐκ ἤμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν.
162. Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς.
163. Παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίαν τήνδε παρὰ Μήδων.
164. Τοῦτο καὶ παρὰ σοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ ὁμολογεῖται.
165. Περὶ τοῦ ἐμοῦ βαδίσματος ἐρῶ μετὰ παρόψιας.
166. Ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς χώρας.
167. Πάτροκλον ἐγὼ περὶ πάντων ἔτιον ἐταίρων.
168. Πρὸς τοῦ φέροντος τοιαῦδε ἤκουε κακά.
169. Ἄγονται πρὸς Ἐριννύων διὰ Τυρτάρου.
170. Πρὸς τῶν θεῶν, ἔφη ἐγὼ, ποῦ διατρίβεις, καὶ τί ποιεῖς;

171. Σπονδὰς ἐποιήσατο πρὸς Θηβαίων μᾶλλον, ἢ πρὸς ἑαυτῶν.
172. Πρὸς τοῦ σημείου οἱ ἀκοντισταὶ τετιχθῶσαν.
173. Ἐπὶ Φαμμητίχου φυλακαὶ κατέστησαν πρὸς Αἰθιοπῶν.
174. Θοῶς συνηγέρθησαν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστου.
175. Νῦν δὲ ἐρωτώμενος ὑπὸ σοῦ ἐρυθριᾷ.
176. Οἱ ἄλλοι ὑπὸ τοῦ φθόνου οὐκ ἐσίγων.
177. Μέλπετε τὸν Διόνυσον βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων.
178. Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλεῖς ἦσαν.
179. Οἱ μνηστῆρες εἶχον ἔριν ἀμφὶ μουσικῇ.
180. Τοιαῦδε ἀμφὶ γυναικὶ ἄλγη πύσχειν.
181. Ἐπὶ θινὶ ἔκειτο βαρυστενάχων πολλοῖς μετὰ Μυρμιδόσι.
182. Τοὺς ὀπλίτας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι.
183. Οὗτοι δὲ οἱ Φοίνικες τοπαλαιὸν ὄκησαν ἐπὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
184. Αἶψα ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα.
185. Αἱ δὲ γυναῖκες ἤλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἤλθε συνώτης.
186. Εὐδοκιμεῖ ἐπὶ σοφίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι.
187. Ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται.
188. Μετὰ πρότερον ἵσταμαι ἀνά μόχλην.
189. Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρᾳ ἀγορᾷ ἤμαι, λισσόμενος.
190. Δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελιάνῃ.
191. Ἐνταῦθα δὲ ἐθήτερον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλεῖ.
192. Εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτάς.
193. Οἱ Κορίνθιοι, δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, πέμπουσιν ὀπλίτας.

194. Κτείνειν Ἀργείους παρὰ ναυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῶ.
195. Ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύνθου ἐν τῷ ἰσθμῶ.
196. Οὐποτε ἄσπίδα ἔσχε πρὸς λαιᾶ χειρὶ.
197. Πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ, καὶ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι.
198. Εὐζρον ἀένναον κρήνην ὑπὸ πέτρᾳ.
199. Δύο φῶτες ὁδᾶς εἶλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμίντες.
200. Περὶ τοῖς βωμοῖς ἐχόρευεν ὑπὸ αὐλοῖς.
201. Ἀμφὶ δέ σε ἄλλοι ἐκτείνοντο, μαρνάμενοι περὶ σοῦ.
202. Οἱ Καδοῦσιοι ἐσώζοντο πρὸς τὸ στρατιόπεδον ἀμφὶ δεῖλην.
203. Ἐρμιόνη, ἐλθοῦσα ἀμφὶ τὸν τάφον, καὶ σιᾶσα ἐπὶ χώματος, λέξον τάδε.
204. Ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὴν πυρὰν τὸν Κροῦσον, ἐν πέδαις δεδεμένον.
205. Καὶ ἐπὶ τὸ ξενικὸν καθίστησιν Ἀδείαν.
206. Ἐκάλεσε ταύτην τὴν τάξιν ἐπὶ τὸ δεῖπνον σὺν τῷ ταξιάρχῳ.
207. Ὁ ποταμὸς ῥέει ἐπὶ δύοσιν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.
208. Ἰλαυνεν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἑαυτὸν ἄνδρας τρισμυρίους.
209. Ἐπολιόρκουν τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἑννέα.
210. Πεπόμφασι δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιάν.
211. Ἀπῆλθον ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν.
212. Σφαῖραν ἔρριψε μετὰ ἀμφίπολον βασιλεία.
213. Ἡ θεὸς κύμβαλον μετὰ χεῖρας ἔχει.

214. Ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν μεθ' ἡμέραν μετὰ τοῦ μαιρακίου.
215. Σπείσας δέ, εὐθὺς ἤγε τοὺς νεανίσκους παρὰ τὸν Χειρίσοφον· καὶ διηγοῦνται ταῦτα.
216. Εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην.
217. Σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἐροτάζουσι.
218. Οὐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα διέβαλλεν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοὺς νόμους.
219. Καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου παρὰ τὴν πενίαν.
220. Καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινοῦντο, καὶ περὶ τὰς κορήνας ἀπάσας.
221. Μείνας ἐκεῖ περὶ ἑκαίδεκα ἡμέρας, ἀπεχώρησε πάλιν εἰς Θεσπιάς.
222. Ἠσκήμασιν εὐσέβειαν περὶ τοὺς θεούς.
223. Σπείσάμενος πρὸς τοὺς βάρβαρους, πρὸς τὴν μητέρα ἠπείγετο.
224. Διαβάντες, ὠδοιπόρουν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα.
225. Ἀνδρείαν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπεδέδεικτο.
226. Πρὸς τὰς ἐπιστολάς ὑπώπτευον αὐτόν.
227. Οἱ στρατιῶται παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἔξοδον.
228. Ἦτοι οἱ μύρμηκες ποιοῦνται οἴκησιν ὑπὸ γῆν.
229. Ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἡ δημοκρατία κατελύετο.

α.

230. Ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέψαμεν ὡς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως.
231. Αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρην ποιῆται.

β.

232. Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε (πρὸς) τῶνδε γουνάτων.
233. Νῦν οὖν (διὰ) τί οὔτε τὸν διασμὸν ἀπήγαγες;

234. Τὰς πόλεις ἐνεπίπρασαν (σὺν) αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς.

235. Καὶ ἔπλευσαν εὐθύς (σὺν) πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὕστερον (σὺν) ἑτέρῳ στόλῳ.

236. Ἐν τοίτῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες εὐθύς (σὺν) πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἰροῦσι τὴν Θυρέαν.

SECTION VIII.

237. Ἐμεῖς δὲ θορηεῖτε ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου.

238. Οἱ Πέρσαι ἴζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων.

239. Ἐνθα δ' ἐπ' ἑσχατιᾷ σπέος εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης.

240. Ἐσχέουσι δὲ τὴν πίσσαν ἐς λάκκον ὀρωρυγμένην ἀγχοῦ τῆς λίμνης.

241. Ὁ Στρουμών ἐστιν οὐ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου.

242. Ἐθανες ἐν Τροίᾳ ἐκὰς Ἄργεος, ἀμφὶ δὲ σε ἄλλοι ἐκτείνοντο.

243. Ὀλλετο τηλόθι πάτρας, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

244. Στάς ἀπάνευθε πυρᾶς, ξανθὴν ἀπεκείρετο χαίτην.

245. Ζάκυνθος κεῖται ἀντιπέρας Ἰλιδος.

246. Ἐκεῖθεν ἀνήχθη εὐθὺν Γυθείου.

247. Ἰθὺς τάφρου βαθείας ἔωσαν Ἀχαιοῦς.

248. Ἀλέξανδρος ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων ἄχρη τοῦ Γάγγους διῆλθε.

249. Ὀροῶσιν ἰππέας πέραν τοῦ ποταμοῦ ἔξωπλισμένους, πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἀπὸ τῶν ἰππέων.

250. Δεσμεύειν τὸν ἵππον ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς.

251. Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σπηλῆς.

252. Ἐντισθεν δ' αὐλῆς συφεοῦς δυοκαίδεκα ἐποίει πλησίον ἀλλήλων.

253. Ἔστη δ' ἐκτὸς κλισίας, τάχα δ' εἶσιδε ἔργον ἀεικίς.

254. *Εἶσω τοῦ τείχους ἀπήει σὺν Κλεάνδρῳ.*
255. *Ἐἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.*
256. *Ἐφοίτα ἄλλοτε μὲν πρόσθεν Ἐκτορος, ἄλλοτε ὀπίσθεν.*
257. *Ἄμφι κνέφας πρὸς κόμην ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφορούσας ἐκ τῆς κόμης γυναῖκας πρὸς τῇ κρήνῃ καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ ἐρύματος.*
258. *ἽΟπισθεν τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον.*
259. *Ἄμφοτέρωθεν τῆς ὁδοῦ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔστησαν.*
260. *Μεσοποταμία κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος.*
261. *Προσέθηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδήρεα ὡς διπήχεα πρὸς τοὺς ἄξονας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν.*
262. *Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἄπασαν κατέσχε Μακεδονίαν.*
263. *Ἐκάθευδον μέχρι πόρῳ τῆς ἡμέρας.*
264. *Ἰκροβολίζοντο πολλάκις μέχρις ἑσπέρας.*
265. *Τούτο τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ.*
266. *Τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνακνυκῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα.*
267. *Ἐἶπεντο, οὐ ἴταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἄσπαγῆς ἔνεκεν.*
268. *Τοῦ θεοῦ ἕκατί σε ἔθρεψα.*
269. *Καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.*
270. *Ἐπεμψέ με λάθρα τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.*
271. *Πόνου χωρὶς, οὐδὲν εὐτυχεῖ.*
272. *Ἐγὼ γυναῖκας δεῦρο ὀπλων ἄξω δίχα.*
273. *Ἄνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοῖς κινδύνους ἰσχύει.*

274. Ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου.
 275. Ἀπέκτειναν ἅπαντας, ἐκτὸς ὀλίγων.
 276. Χωρὶς δὲ τούτων, φύλακας ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι τρέφει.
 277. Τούτους τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυσαν, πλὴν Κόνωνος.
 278. Ὡ τῆς ὕβρεως! οὐ παύσῃ γελῶν.
 279. Φεῦ τῆς ῥοδωνιάς! φεῦ τῆς ἰωνιάς! φεῦ τῶν ὑακίνθων!
 280. Μυρίους ἀπώλεσας μιᾶς γυναικὸς χάριν.
 281. Ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

a.

282. Οὐ ἐγώ· τί λέξεις, μήτηρ;
 283. Οἶ μοι, γελῶμαι, κερτομεῖτέ με ἐν κακοῖς.
 284. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων.
 285. Ὡ Σώκρατες, ἔφη, ποῖ δὴ πορεύῃ, καὶ πόθεν;

b.

286. Μακαρίζω ὑμᾶς τοῦ κτήματος.
 287. Ὡ θύγατερ, αἰνῶ σε τῆς προθυμίας.
 288. Ἐγὼ Κλεῖτον μὲν τῆς ὕβρεως μεγαλωστὶ μέμφομαι, Ἀλέξανδρον δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρω.
 289. Αἶ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.

c.

290. Ἐπλεον ἅμα Ἰστιάῳ ἐς Βυζάντιον.
 291. Ἄμα ἠλίῳ ἀνατέλλοντι κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν.
 292. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ διακοσίους ὀπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κορινθίοις.

d.

293. Μελαγχολᾶς, ὦ ἄνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.
 294. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω.
 295. Ναὶ μὰ Δι', ἔφη, ὦ πάτερ, μέμνημαι.

SECTION IX.

a.

296. Ἔως οὖν ἔστε ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάξασθε.
 297. Δαίνυται ὄφρα ἐθέλῃ.
 298. Ἐπειτα προὔχωρον διὰ Κεκροπίας, ἕως ἀφίκοντο
 εἰς Ἀχαρνάς.
 299. Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιθόμην ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι.
 300. Περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα, ἔπειτα δὲ
 καθ' ἡσυχίαν συγγενησώμεθα.

b.

301. Ἀχρὶς ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο.
 302. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ἔστε διεπράξατο.
 303. Φαρνάβαζος περιέμενεν ἐν Χαλκηδόνι, μέχρις ἔλθῃ
 ἐκ τοῦ Βυζαντίου.

c.

304. Χρυσὸν ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ ἰανθῆ.

d.

305. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπέστην, πρὶν τὸν λόγον ἀπετέλεσα.
 306. Οὐ βούλονταί πω, πρὶν τι λάβωσι.

e.

307. Ἐχαιρον ὅτε ἔβλεπε γείτονας ὄρους.
308. Νῦν δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν εὐθήθειαν, εὐθύνας δίδωσιν ὀπηρῖκα βούλεται.
309. Ἐταῖροι ἐθάμβουν, εὖτε ἐνόησαν.
310. Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθομεν, κατελύομεν Πρωταγόραν ἐν τῷ προσίῳ περιπατοῦντα.
311. Καὶ ὁπότε παρῆι, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλε.
312. Προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνεχάζετο εὐπειῶς.
313. Ἦνίκα δ' ἐξέλθωσιν, ἐς λιμνὴν αὐτοὺς σὺν ἔντεσι βάλωμεν.

f.

314. Ἐπερχαίρω ὅταν ἔχθρον τιμωρῶμαι.
315. Ἐπὰν οἱ βάρβαροι ἀφίῳσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσι.
316. Ἐπειδὰν δὲ κατακόψειαν οὕτως ἑαυτοὺς, ἐκ τῶν περιεστηκότων θεατῶν συνέλεγον ὀβολούς.
317. Πολλοὺς ἀκαχῆσεις μηλοβοτήρας, ὁπότεν ἀντήσεις.

g.

318. Ὡς προσήλασαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, προσέβαλλον κατὰ τέλη.
319. Τρῶες δ' ἐρῆίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.
320. Ὅπως Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν τὰς ναῦς.
321. Ταῦτα ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε.
322. Ἐπεὶ με ἔρωσ ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως ἐνέγκαιμι αὐτόν.
323. Τότε βουλευσόμεθα περὶ τῶν τέκνων, ὅπως παιδεύωμεν αὐτά.

h.

324. Ἄμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι.

i.

325. Ἐπύθετο ἵνα ἦσαν οἱ Δῆλιοι.

326. Οἰκοδομοῦσιν οἰκία ἵνα αὐτὸς ἔφρασε τῆς χώρας.

k.

327. Μὴ τοῦτο Θεὸς τελέσειε.

328. Μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν.

329. Μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς κραυγῆς.

l.

330. Ὡς ὄλοιτο παγκάκως.

331. Αἶθε τελευτήσειεν ἅπαντα Ἀλκίνοος.

332. Αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.

333. Αἶθε σε πόντος, ξένη, διέθξαισε.

334. Εἶθε εὖρομέν σε, Ἄδμητε, μὴ λυποῖμενον.

m.

335. Εἰ γὰρ ὄφελον τριώβολον λαβεῖν.

336. Εἴθε ὄφελος ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον.

337. Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελος αὐτόθι ὀλέσθαι.

338. Ὦφελεν ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα.

339. Ἐμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν.

SECTION X.

340. Ἦδον καὶ ἐχόρευον.

341. Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατε ἐπὶ χρόνον.

342. Ἐσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας.

343. Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελιασταῖς καὶ ὀπλίταις.

344. Νικίας ἢ Λάχης εὗρηκεν ἢ μεμάθηκε.

345. Ἐν τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐγαμίζονται.

346. Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα.

α.

347. Ἡ πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκιῶν συνέστηκε.

348. Οὐδὲν ἄλλο εὗρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

349. Πάντες ἄνθρωποι ἠδέως προσδέχονται τὰς ἐορτάς, πλὴν οἱ τύραννοι.

350. Τοῦτον ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον περιέφομεν.

351. Ὅρθῳ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα ἐσιῶτα ἐν τοῖς ἵπποις.

352. Προαιροῦνται μέτριον βίον μετὰ δικαιοσύνης μᾶλλον, ἢ πλοῦτον μέγαν μετὰ ἀδικίας.

SECTION XI.

353. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθείησαν, ἐπηκολούθουν.

354. Καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο.

355. Τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὀπλίτας ἀποβιβάσειεν εἴσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν.

356. Ὡς δὲ ἔτι μᾶλλον θαρσύνῃς, καὶ τότε κατανόησον.

357. Καλῶς λέγεις· φύλαττε γὰρ με, μὴ πη παρακρούσωμαι σε.

358. Μάστιγα καὶ ἠρία σιγαλόεντα δέξαι, ἐγὼ δ' ἀποβήσωμαι, ὄφρα μάχωμαι.

359. Ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας, ἵνα ἀνατείλῃ, οὕτω μηδὲ σὺ περιμένε κρότους καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἵν' εὖ ποιήσῃς.

a.

360. Δύναμιν δ' ἔχει τσαύτην, ὡς, ὑπὸ Φαρναβάζου ἀδικηθεῖς, τιμωρεῖται αὐτόν.

361. Συνετάξαντο, ὥστε ἐμπλήσαι τὴν ὁδόν.

b.

362. Λέγουσιν ὡς σὺ μέγαν πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ.

363. Πυνθάνεται ὡς ἡ βασιλεία περικληλύθοι ἐς τοῦτον τὸν ἄνδρα.

364. Ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως κατέχει.

365. Ἦκουσα ὅτι Περικλῆς πολλὰς ἐπίσταιτο ἐπερδᾶς.

366. Ἐμὲ τινες εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ' ἐμοῦ.

367. Ἠγανάκτουν, ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας.

c.

368. Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ἀνάστησον, εἰ με ἐλεαίρεις.

369. Προῦπεμψε λογάδας, ὡς, εἰ ἐπίοιεν, ἀποκλείσαιεν αὐτούς.

d.

370. Ἐκαλλυνόμεν τε καὶ ἡβρυνόμεν ἄν, εἰ ἡπιστάμεν ταῦτα.

371. Ἐνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετο Ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ἐπιφροσύνην ἔδωκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

372. Ὅπως ἀπελανόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίαν, ἀπελαύ-
νετο ἄν καὶ ἀπὸ ταύτης.

373. Νῆες ὠρμίζοντο ἂν πρὸς τῇ πέτρᾳ, οὐ πόρρω ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν.

374. Οὐκ ἂν Μήδοκός με ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐεργέτας.

375. Ἐν πολλῷ ὀμίδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι, ἢ εἶποι.

376. Ἀκούοιτε ἂν ἤδη περὶ τῆς πολιτείας.

377. Πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἂν.

378. Εἰσόψεται, καὶ οὐκ ἂν αἰνέσῃ.

379. Φράζου νῦν, ὅπως κε πόλιν σαώσῃς.

380. Ἄλλ' ἴωμεν ἕως ἔτι οἰόμεθα εὐπειθῶς κρατῆσαι ἂν.

381. Ὡμολογήσαμεν εὐδαιμονεῖν ἂν καὶ εὖ πράττειν.

382. Οἱ ἠδέως μὲν ἂν ἐλεγχθέντες, εἴ τι μὴ ἀληθές λέγουεν· ἠδέως δ' ἂν ἐλέγξαντες, εἴ τίς τι μὴ ἀληθές λέγοι.

383. Ἐρεῖ ἃ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς.

384. Ὅ τι ἂν ἄλλο μανθάνοι, ῥᾶον μαθήσεται.

385. Ἐκεῖ ἐστὶν ἡ Ῥώμη, ὅπου ἂν ὁ βασιλεὺς ᾗ.

386. Ἐπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ὅποι ἂν ἠγῶνται.

387. Ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρούς.

e.

388. Ποιήσω ταῦτα, καὶ ἦξω παρὰ σέ αὐριον, ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ.

389. Γενναίως μάχονται· ἦν δὲ ἀποβῶσιν, ἢ κατενεχθῶσι, ῥαδίως ἀλίσκονται.

390. Ἄν δὲ μὴ πείθωνταί τινες, ἐπὶ τούτους ἡμᾶς ἄγετε, ὅπως ἡμεῖς, μὴ ἐκεῖνοι ἄρχωσι.

391. Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω.

f.

392. Ἐπεὶ προθυμεῖσθε, οὐκ ἐναντιώσομαι.

393. Μεταχώρησον, ἔφη, ἐπειδὴ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τιμώρημαι.

394. Ἐπειπερ βούλεσθε, περιμένετε ἕστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἤξω δὲ ταχέως.

SECTION XII.

395. Ἦρξαντο καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ.

396. Ἐμβάλλειν οὐκ ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο διακινδυνεύειν.

397. Μὴ ὀκνεῖ, ἔφη, ἀλλ' ἐγγείρει τὸν ἄνδρα καταπραΰνειν.

398. Οὐ δύναμαι πω κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γνῶναι ἔμαυτόν.

399. Ἦν τάλαντά τις λάβῃ τρισκαίδεκα, πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.

400. Οὐκ ἐδύνατο σχεῖν τὸ ῥεῦμα, πρὶν ἐλειποψύχησε· τότε μέντοι γε ἐπαύσατο.

401. Ἡμεῖς πειρασόμεθα ἐπιμελεῖσθαι, ὡς μήποτε σὺ ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ αἰσχυνθῆς.

402. Καὶ ἐγὼ δὴ, εἰ ἐν τῷ σῷ οἴκῳ ἐπιχειρήσαιμι μανθάνειν οἰκονομεῖν, ὥσως ἂν καταλυμνηαίμην ἂν τὸν οἶκον.

403. Ὁρθῶς ἄρα ἔλεξε, γιγνώσκων ὅτι αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς· ἐξήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοίμην ἤδη.

404. Καὶ παραπλέοντες ἐθεώρουν τὴν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἄργὸν λέγεται ὀρμίσασθαι.

a.

405. Πελοποννήσιοι μέλλουσιν εἰσβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν.

406. Μέλλω ἐλαύνειν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

407. *Εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσασθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυνον.*

408. *Ἐπεμψεν αὐτοὺς ἀπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἠδόμενος ὅτι ἔμελλον ὄψεσθαι τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγοῦσας.*

409. *Εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, ἐν ἀνδρεία προύχετε.*

SECTION XIII.

410. *Ἐκ τούτων τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι.*

411. *Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με δυσκόλως διακεῖσθαι πρὸς αὐτούς.*

412. *Ἐκφέρει λόγον ὅτι Ξενοφῶν βούλεται καταμεῖναι τὴν στρατιάν.*

413. *Ἄλλ' οἶμαι ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, καὶ οὐπω δεδυνκέναι.*

414. *Ἐπεὶ ἐπύθοντο Σάρδεις τε καὶ Κροῖσον ἠλώκηναι, ἀπέδοντο τὸν κρατῆρα ἐν Σάμῳ.*

415. *Ἀρτάβανος ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν στρατείαν ἐπὶ Σκύθας ποιεῖσθαι.*

416. *Ἔωθεν ἀνίσταται, καὶ κελεύει λαμπρὰν ἐστίασιν παρασκευασθῆναι.*

417. *Ἦκουσε Νικόλοχον σὺν ταῖς ναῦσι πολιορκεῖσθαι ἐν Ἀβύδῳ ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου.*

418. *Ἐπεὶ δὲ οὐ συνεχώρουν Μεσσήνην ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἶναι, ξενικὸν πολὺ συνέλεγεν, ὅπως πολεμοίῃ μετὰ Λακεδαιμονίων.*

419. *Ἐπιθυμοῦσι Πέρσαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν κάρπωσιν γενέσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς.*

420. *Ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου.*

α.

421. Οἱ δὲ Θηβαῖοι παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλευσθαι εἰπεῖν.

422. Ἐφη δὲ ὁ Θέρσανδρος κληθῆναι καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἄτταγίνου ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦτο.

423. Πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν.

424. Οἱ μὲν ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελλεῖν· Ξενοφῶν δὲ εἶπεν ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ βούλοιο ἀποπλεῖν.

β.

425. Κλέει καὶ φησὶ πένεσθαι.

426. Ὅτε ἐγὼ ἔφην πλουτεῖν, ἐγέλασας ἐπ' ἐμοί.

427. Οἴμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥαδίως ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν.

428. Ἵμῶς δὲ καὶ μισεῖ, καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ὑμῶν.

429. Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλοὺς ἐνεκα ἀταξίας.

SECTION XIV.

430. Ὁ Ἄθως ἐστὶν ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομαστὸν, ἐςθάλασσαν καθῆκον, ὠκνημένον ὑπὸ ἀνθρώπων.

431. Ἐτόλμησεν ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον, καὶ ἐδεῖτο αὐτὸν σωτῆρα γενέσθαι.

432. Οἱ δὲ Καππαδοκαὶ ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται.

433. Μετὰ ταῦτα Θηραμένης ἠρέσθη πρεσβευτῆς ἐς Λακεδαιμόνα αὐτοκράτωρ.

434. Ὁ Γέλων μετ' οὐ πολὺν χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδείχθη εἶναι ἵππαρχος.

435. Φιλῶ λέγειν τὰληθῆς ἀεὶ, καὶ οὐ διπλοῦς πέφυκα ἀνήρ.

436. Εὐθύς μὲν οἱ Φαρσάλιοι εἰρήνην ἤγον, ταχὺ δὲ ὁ Ἰάσων ὁμολογουμένως ταγὸς καθειστήκει.

437. Κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν ἕζησα Φαρισαῖος.

438. Ἐνόμιζε δι' ἐκείνην τὰς αἴγας φαινέσθαι καλὰς.

439. Ἐγὼ οὕτως ἐπιθυμῶ ἵππεύειν μαθεῖν, ὡς νομίζω, ἂν ἵππεὺς γένωμαι, ἄνθρωπος πιτηνὸς ἕσεσθαι.

440. Τοῦτο παραλαμβάνειν παρὰ τῶν φασκόντων ἐρασιῶν εἶναι.

441. Ἀφικόμενος ἐς τὸ ἄστυ, ἅμα τοῖς βουλομένοις εἶναι ἔλευθέροις ἐπολιόρησε τοὺς τυράννους.

SECTION XV.

442. Καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλόν.

443. Φθονεῖσθαι κρεῖσσόν ἐστιν ἢν οἰκτείρεσθαι.

444. Τοὺς χρηστοὺς εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.

445. Τοὺς ἄλλους ὀνομαστικῶς διελεθεῖν πολὺ ἂν ἔργον εἴη.

446. Ἐπεὶ δ' ἤκουσαν τὸ γεγενημένον, ὅτι σφόδρα ἠνιάθησαν δῆλον ἐγένετο.

447. Παρὰ τοῖς Λυδοῖς, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει.

448. Εἰ μὴ τις προκαταλήφεται τὸν Κιθαιρῶνα, οὐ ῥᾶδιον ἔσται εἰς τὰς Θήβας ἐμβαλεῖν.

449. Ἐδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν.

450. Ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἕξεισι θύειν.

451. Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν, διὰ τὸ πλῆθος.

452. Ἐξεστὶν ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι ἂν τις βούληται.

453. Ἐδοξε τοὺς τε λιμένας ἀποχωῶσαι, πλὴν ἑνός, καὶ τὰ τεῖχη εὐτρεπίζειν, καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι.

α.

454. Δίκαιοι ἐσμὲν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς.

455. Κατάδηλοι δὲ γίνονται καὶ ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ἐν ταῖς θήραις ὅτι ἔσωζον τὸ φιλόνεικον ἐν ταῖς ψυχαῖς.

456. Ὁ Λύσις θαμὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς, καὶ δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν προσελθεῖν.

SECTION XVI.

457. Ἐδειξεν ὅτι κερδαλέον ἐστὶν ἢ ἐπιμέλεια.

458. Τυφλὸν καὶ δύστηνον ἐστὶν ἢ Τύχη.

459. Χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφούς.

460. Ἐν ταῖς ἐννόμοις πόλεσι τιμιώτατόν ἐστιν ἢ ἀρετή.

461. Ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἄτακτον· οἱ δὲ νόμοι τεταγμένον.

462. Ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον (ἐστὶν), ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

SECTION XVII.

463. Αὔριον ὑμᾶς πρῶτ' ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ὅτι ἐπειδὰν ὑμᾶς ἴδωσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται.

464. Ὁρῶμεν τοὺς φίλους πάντας ἐθελουσίους συνεπομένους.

465. Ἐσπέριος δ' ἦλθεν· ἀντίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα.

466. Ἄλλ' ἄγετε, ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον αὐθιπανημέριοι.

467. Ἐλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο ἐκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν.

468. Τελευτῶντες δ' ἐπέισθησαν ἐγγυητὰς παρ' ἐμοῦ δέξασθαι.

469. Ἄνοιγε, ἄνοιγε ἀνύσας τὸ φροντιστήριον.

470. Ποιήσω ταῦτα, ἀλλὰ θαρσύνω λέγε.

SECTION XVIII.

471. Οἱ βόες τὴν φωνὴν τοῦ βουκόλου γνωρίζουσι.

472. Ὁ λαγὼς ὑπὸ τῆς κλαγγῆς τῶν κυνῶν ἐκπλήττεται.

473. Ἀνακτόριον κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου.

474. Ἐπειδὴν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψη τὴν πρίμανα τοῦ πλοίου.

475. Τὸ ὕδωρ τοῦ Φάσιδος οὐ σήπεται, ἀλλὰ μένει ἀκραιφνές καὶ ὑπὲρ δέκατον ἔτος.

476. Μετὰ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, εὐθύς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων.

477. Διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς βόμβος τις ἐν τῷ οἰκῆματι γιγνόμενος ἀσαφῆ ἐποίει τὰ λεγόμενα.

478. Ἐσκέπτετο οἷστων τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

479. Οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον, ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦντο πάντες.

480. Ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὄπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας.

481. Ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Ἰολίδα, καὶ Πλευρῶνα, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας.

482. Διὰ τὸ μῖσος τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἐπλησίαζε.

483. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ;

484. Εἴθ' ὑμᾶς μήτε τίς ἐπιθυμία μήτ' ἔρωσ τῆς θήρας ποτὲ λάβοι, μηδὲ ἀγκιστρείας.

α.

485. Ἐκέλευον ἐμὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου (τὸ δῶμα).

486. Ἐν δ' Ἀμμωνος (τῷ ἱερῷ) ὑπὸ τοῦ προφήτου παῖς Διδὸς προσηγορεύθη.

487. Οὐπάποτε αὐτοὺς ἀνηρώτησα εἰ τὸν (υἱὸν) Σωφρονίσκου λέγοιεν.

488. Πάρις δ' ἔγημε τὴν (θυγατέρα) Διδὸς, γήμας δὲ μῆ, σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.

β.

489. Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου.

490. Οὐκ ἐμίσθωσαν ἡμῶν τὸν οἶκον, ἕως ἐροῦσι.

491. Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

492. Ἐκεῖνος μὲν τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, ὃ δὲ παῖς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἔχει.

493. Τούτου τὸν ἀδελφὸν ἀνηρώκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δέ.

γ.

494. Ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας ἡ ἐμῆ διαβολὴ γέγονε.

495. Πάρεμι, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν.

SECTION XIX.

496. Γιὸν ἀπέλιπε τεττάρων ἐτῶν.
 497. Ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἀνδριάς δυνώδεκα πηγέων.
 498. Ὠκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν.

α.

499. Δορυφόρος τε ἦν Καμβύσου, καὶ λόγου οὐδενός πω μεγάλου.
 500. Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα.

SECTION XX.

501. Ὡ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον, ἀπόδος τὴν ἐμὴν δάμαρτα.
 502. Κατέβαλεν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα· ἣ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοῆ ἦν.
 503. Ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεῶς, ἣ περὶ τὴν ὀκτάδα κατέδν, Τιμοκράτης πλέων, ὡς ἣ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτόν.
 504. Τὸ Σικελικὸν πόλισμα, οὗ τὴν ἀκρόπολιν Συρακούσιοι εἶχον.
 505. Οὐ φθονήσω εἰπεῖν τὴν τέχνην, δι' ἧς τοῦτο ἀπεργάζομαι.
 506. Ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, ἃς κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις.

α.

507. Οὐκ ἔστιν ὄντινα κίνδυνον οὐχ ὑπομένουσι.
 508. Ξηρὰ δὲ ἔστιν ἦν νέμονται βοτάνην, ἀλλὰ πιαίνει σφόδρα.
 509. Τὴν δὲ γυναικα, ἦν εὖρον, οὐ βούλεται ἐλθεῖν.

b.

510. Πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα, καὶ σὺν αὐτῷ (ἐκείνους) οἱ ἐδόκουν ἐπιτηδειόταται εἶναι.

511. Ἐπίσχετε· εἰσορῶ γὰρ (ἐκείνους) οὓς διώκομεν.

512. Ἄγουσιν αὐτὸν παρὰ τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσι (τὰ πράγματα) ἃ λέγει· ὁ δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα.

c.

513. Τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἅπαντες ἴσασι, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσι.

514. Διήκουε πάντα ἡδέως ὅσα ἐβούλοντο λέγειν· ἔπειτα δὲ καὶ ἐπήνεσεν αὐτοὺς οὕτως.

515. Ποίαν νύμφην πάποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς, καὶ πελτασταὶ, καὶ ὀπλίται προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα ἐς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἄν;

516. Ἦγῃ τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσους περ λόγους γέγραφας.

d.

517. Σὺν τοῖς θησαυροῖς οἷς ὁ πατήρ κατέλιπε.

518. Τὰ ἐπιτήδεια ὠνεῖσθαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἧς παρῆχον.

519. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἠξίου Κηφία μετὰ τῶν παιδῶν, ὧν εἶχε, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

520. Οὐκέτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον, οὓς παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἡθεσιν ἐνέμενον, οἷς πρότερον εἶχον.

521. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα διεπράξατο, πέμπει πρὸς Κναξίαν, καὶ ἐπέστειλεν ἡκεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στράτευμα, ὅπως περὶ τῶν φρουρίων, ὧν εἰλήφεσαν, βουλευσάντο.

522. Ἐνευικήκει ξὺν ᾧ αὐτὸς ξυνέλεξεν ἵππικῶ.

523. Αὐτὸς ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρὰς περὶ ἑαυτόν.

524. Ἐμαθεν ἀπὸ (τῶν πραγμάτων) ᾧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν.

525. Ἄλλ' ἐγὼ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν (ἐκείνοις) οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι.

526. Ἀφικόμενος δὲ ἐς Θήβης πεδίον, καταστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς (ἐκείνῳ) ᾧ εἶχε ξυνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στρατεύμα.

e.

527. Ἄλλους ἔπανον μνηστήρας, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι.

528. Ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὃ τι τις ὀρώη ἐντὸς τῆς φάλαγγος.

f.

529. Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ.

530. Ἐπώπιενόν τινος ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους ὅπερ καὶ ἐγένετο.

531. Ἦχθοντο ὅτι οἱ ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφύγεσαν, ὃ οὐπω πρόσθεν ἐπεποιήκεσαν ἐν τῇ στρατείᾳ.

SECTION XXI.

532. Τοὺς παλαιούς ἀγῶνας ὕστερον ἐροῦμεν.

533. Οἶμαι δ' αὐτὸν ὀδύρεσθαι τὴν παροῦσαν πενίαν.

534. Τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολὴν ᾧδε ποιοῦνται.

535. Ἡ δύναμις ἢ ὑμετέρα οὐ δύναται τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν.

536. Ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν.

537. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγιγνώσκειο ἢ ἐπιστολὴ ἢ παρὰ τοῦ Φιλίππου.

538. Οἱ δὲ Στράτιοι τρόπαιον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους.

a.

539. Ἐτρέψαντο πάντας τοὺς ὀπισθεν φύλακας.

540. Διέφερον ἐν πᾶσι τοῖς καλοῖς ἔργοις, διὰ τὴν αἰεὶ μελέτην.

541. Πολλὰ καὶ ἀναγκαῖαι διατριβαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

542. Διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἡπειρον τὴν καταντικρύν.

543. Ὁ στρατὸς ἀφίκετο ἐς τὴν ἐσβολὴν, ἥπερ ἄπὸ Μακεδονίας τῆς κάτω ἐς Θεσσαλίαν φέρει.

544. Κελεύει αὐτὸν παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν (μέρος).

545. Ἄξιον τοίνυν (ἐστὶ) καὶ ἐκεῖνο ἐξετάσαι, πῶς ποτὲ οἱ πάλοι τὰς τιμὰς ἔνεμον.

b.

546. Ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.

547. Τοιαῦτα ἐωρᾶτε ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ.

548. Λάχης ἐστράτευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ Μυλᾶς τὰς τῶν Μεσσηνίων.

549. Καὶ ἤδη ἐπὶ σκηπὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος, ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια.

C.

550. Μεταχώρησον ἐς τὴν Φαρναβάζου (χώραν).
 551. Ἐὰν ἐπιχειρῆς τὰ τῆς πόλεως (πράγματα) πράττειν.
 552. Εὐαγγελίζεται τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
 553. Τεκμήριο δ' ἂν τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσί.
 554. Εἰ βούλοιο ἐνεδρεῦσαι, λάβοι ἂν τὸν Γαδάταν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

SECTION XXII.

555. Ἄνεβιβαζε δὲ ἐπὶ τῶν πύργων ἕκαστον ἄνδρας εἴκοσι.
 556. Ἐνιοὶ δὲ τῶν λογοποιῶν λέγουσιν, ὡς τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν ἔγχευε.
 557. Τὰ μὲν ὄπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν.
 558. Ἐς τὴν νησίδα μεταξὺ Σαλαμῖνός τε κειμένην καὶ τῆς ἠπείρου πολλοὺς τῶν Περσῶν ἀπεβίβασαν.
 559. Πρὸς ἐκείνῳ ἄλλους προσαπάλεσαν τῶν ἱππέων.
 560. Καὶ δύο νεῶν ἀνεϊκυσμένων τὴν ἐτέραν κατέαξεν ἢ ἐπίκλυσις.
 561. Ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα, οἱ δὲ ἄνδρες ἐς τὴν γῆν ἀπέφυγον, τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν ὑπὸ τῷ τείχει ἀνεῖκυσε.
 562. Κατὰ δὲ τὴν Καρίαν ὁ νεώτερος τῶν ἀδελφῶν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς δυναστείας Ἄδαν.
 563. Ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασῶν γυναικῶν καλλιστήν.
 564. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν ;
 565. Τῶν στρατηγῶν δύο μὲν ἀποφεύγουσι, δύο δὲ τελευτῶσι.
 566. Ἐπεμψε κρύφα τῶν Ἀθηναίων χίλιους Μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἤλθον.

567. Καὶ ἐπειδὴν τὴν λύραν λάβῃς, οὐ διακωλύουσί σε ἐπιτεῖναι τε καὶ ἀνεῖναι ἢν ἂν βούλη τῶν χορδῶν.

a.

568. Εὐρήσομεν τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖσθαι βουλομένους.

569. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ θορύβῳ ἐκεραΐζον τὰς τε ἀντισταμένας καὶ τὰς φευγούσας τῶν νεῶν.

b.

570. Ὡμολόγησας (ἐν) τῶν μεγίστων ἀγαθῶν εἶναι δικαιοσύνην.

571. Οὐκ ἂν θαυμάζοιμι εἰ (εἷς) τῶν ἐλλογίμων γένοιο ἀνδρῶν ἐπὶ σοφία.

572. Συνῆλθον δὲ καὶ (τινὲς) τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν.

SECTION XXIII.

573. Ἄλλ' ὅμως ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου.

574. Τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει.

575. Τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται.

576. Εἰς τοῦτο δ' ὁμότητος ἀπαντίας ἡμᾶς κατέστησαν.

577. Εἰς τοσοῦτον μαρίας καὶ παροιρίας προουχώρησεν, ὡς τὴν πατρόαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι.

578. Τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ, ἅμα Ξέρξη πορευόμενον ἐπ' Ἀθήνας, ἐσέβαλεν ἐς Βοιωτούς.

579. Ἀθηναῖοι τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμειως.

α.

580. Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀργείαν, καὶ πολλὴν τῆς χώρας ἐδήλωσαν.

581. Τὸν πλείω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί.

582. Ὅταν δὲ ἐξῆλ βασιλεὺς ἐπὶ Θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμισίαν τῆς φυλακῆς.

SECTION XXIV.

583. Καὶ τὸν πηλὸν, ἀγγελίαν ἀπορία, ἐπὶ τοῦ νότου ἔφερον.

584. Τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν, φόβῳ τῶν Ἀθηναίων, θεραπεύουσι.

585. Ἔφασαν δὲ πολλοὺς προσχωρήσασθαι, μίσει τῶν Λακεδαιμονίων.

586. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει ὁ βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε.

587. Ἐχώρον δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου.

588. Καὶ ἀναβάντες ὡς ἐδύναντο, ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι.

589. Ἄλλον δὲ γε ἴσως ἔπαισα πύξ, ὅπως μὴ λόγῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο.

590. Ἐνθα ὁ Ἀγησίλαος μικρῷ μὲν, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε.

591. Ἐλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίους, καὶ νήτιας, καὶ ὀπίδας.

592. Ἀγανακτήσαιμι ἂν τῷ ἐρωτήματι καὶ εἶποιμι ἂν, Εὐφήμει, ὧ ἄνθρωπε.

593. Οἱ νεανία τῇ μὲν ἀνδρεία τοῦ Μαξιμίμου ἔχαιρον, τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπτον.

594. Ὅρω παιδίον προκείμενον, κεκοσμημένον χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ.

595. Ἐκείνης τῇ μὲν φύσει, πατήρ εἰμι· τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν εἶναι αὐτὴν νομίζατε.

SECTION XXV.

596. Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἰέρωνα τὸν τύραννον.

597. Ἀπ' Αἰγέως Αἰγεῖδαι καλοῦνται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ.

598. Τίνοι ταύτην δίκην, ὡς λέγουσιν, ὅτι ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

599. Ῥοδῶπις ἐλύθη ὑπὸ Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδὸς, ἀδελφοῦ δὲ Σαπφοῦς.

600. Οἱ δὲ ἄλλοι, ἐπειδὴ ἤκον, τὴν πόλιν τοὺς Ταρσοῦς διήρπασαν, διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι.

601. Καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν, καταλαμβάνουσιν Ὀλπας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσῃ.

602. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες, Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν· ἀφικνοῦνται ἴτε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας.

α.

603. Λιφθέρας, ἃς εἶχον στεγάσματα, ἐπίμπλασαν.

604. Οἱ στρατιῶται τὸν τε Κυρατάδην δέχονται στρατηγόν, καὶ ἔξω τοῦ τεύχους ἀπῆλθον.

b.

605. (Ἡμεῖς) γυναῖκες ἐσμὲν ἀτηρὸν κακόν.
606. Οὕτω δὲ (ἡμεῖς) οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, εἴ τις παράνομα γράψει.
607. Τρῶες δὲ, τὸ κάλλιστον κλέος, ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον.
608. Καὶ τότε δὴ ἐβούλευον ὅπως λασιάνχενα βύρσαν θηρὸς τεθνηκότος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι· ἀργαλέον μάλα μόχθον.

SECTION XXVI.

609. Τὰ σμικρὰ πρὸς τὰ μεγάλα σμικρὰ ἐστί.
610. Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται Δωριστί.
611. Τὰ δὲ τοξεύματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων.
612. Γεῖθρα δὲ ἀμύπολλα ἐλήφθη, ἃ οἱ Ἕλληνες ἀχρεῖα ἐποίουν.
613. Καὶ ἐκεῖθεν ὁμοίως ἐκφέρεται τὰ προειρημένα φορτία.
614. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης.
615. Πάντες μὲν οἱ Ἀκαρνᾶνες ἔφυγον ἐς τὰ ἄστη, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὅπως μὴ ἀλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος.

SECTION XXVII.

616. Αἶ, αἶ, παρέστηκεν ἀγὼν μέγας, πλήρης στεναγμάτων, οὐδὲ δακρύων κενός.
617. Ἡ πόλις μεστὴ γενήσεται ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἔρημος καθέστηκε.

618. Οἱ Καρχηδόνιοι γυμνοὶ ἦσαν ὄπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν.

619. Ἐπειδὴν ἡ ψυχὴ καθαρὰ ἦ πάντων τῶν περὶ τὸ σῶμα κακῶν καὶ ἐπιθυμιῶν.

620. Πᾶσα ἡ ὁδὸς ψιλὴ ἐστὶ καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δεινδρέων.

621. Ὅποιας ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδειξῆς ἔσῃ οὐχ ὄρω.

622. Ἐπεὶ δὲ ταρβείς, ἐγὼ σε θήσω τοῦδε ἐλεύθερον φόβου.

623. Ὁ Ἰαξάρτης ἀπαρχῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστὶ τοῦ Ὄξου.

624. Πάντα ταῦτα σωφροσύνης στρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο.

625. Τοῦτο γὰρ ἰδιόν ἐστὶ τῆς ἱστορίας.

626. Ἔστιν ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ ταύτῃ ἱερὰ ἡλίου πρόβατα, ἃ βόσκειται παρὰ ποταμόν.

627. Ἀνάξιος μὲν (ἐστὶ) σοῦ, κατάξιος δ' ἐμοῦ.

628. Ἐδωρήσατο φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μνῶν.

629. Γύναι, τάδε ἐστὶ σμικρὰ, καὶ μοναρχίας οὐκ ἄξια, ὡς φῆς, τῆς ἐμῆς, οὐδὲ Ἑλλάδος.

630. Ἦγοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν, καὶ τὴν τάφρον διέβησαν.

631. Μηχανικοὺς τῶν ἐπιτηδείων βούλεται τοὺς παῖδας ποιεῖν.

632. Πολύφορος δ' (ἐστὶν) ἡ χώρα σίτου, καὶ ὀρύζης, καὶ ἐλαίου.

633. Εἰ οἱ πλουσιώτατοι σαφῶς ἐγκρατεῖς ἔσονται τοῦ Σικυῶνος, ἀτεχνῶς πάλιν λακωνεῖ ἡ πόλις.

634. Ἀθήνης γ' εἰμὶ τῶν τοιούτων λόγων.

635. Ὡς θρασὺς (ἐστὶν) ὁ Βάκχος, καὶ οὐκ ἀγύμναστος λόγων.

636. Πολλήν στρατιάν ἤθροισε, πλὴν ἄπειρον μάχης καὶ πόνων.

637. Εἰ μὴ ἀπληστος ἦς χρημάτων, οὐκ ἂν τεκρῶν θήκας ἀνέωγες.

638. Πιστοὶ ἦσαν οἱ ὑπηρέται, καὶ ἐπιστήμονες τῶν στρατιωτικῶν.

639. Ἐμπειρος δέ εἰμι τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς Φρυγίας, καὶ τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Φαργαβάζου ἀρχῆς πάσης.

640. Οὐ μῶρος οὔτε εἶναι, εἰ μὴ σκοπεῖς ὅπως μὴ ἰδιώτης ἔσῃ τούτου τοῦ ἔργου;

SECTION XXVIII.

641. Οὐκ ἦγῆ τοὺς σοὺς δούλους βελτίους σου.

642. Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα τιμιώτερον.

643. Ἐνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἂν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

644. Ἀχιλλεὺς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων.

645. Εὐμορφότερος μὲν Νιρέως ἐστίν, εὐγενέστερος δὲ τοῦ Κέκροπος, ἢ Κόδρου, συνετώτερος δὲ τοῦ Ὀδυσσεως, πλουσιώτερος δὲ συνάμα Κροίσων ἑκαταίδεκα.

646. Ὁ φθόνος οἰκτιροῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων· οἱ ἱβασκαίνόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον· τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν.

α.

647. Ἰσχυρότεροί εἰσιν ἢ σί.

648. Τίνα μάρτυρα μείζω παράσχωμαι ἢ σὲ κατὰ σεαυτοῦ;

649. Περὶ σπουδαιότερων πραγμάτων ἔχομεν λέγειν, ἢ τούτων.

650. Παρεγένοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀναδιδούσι Μαιάνδρου ποταμοῦ, καὶ ἑτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου.

b.

651. Τραχυτέραν τὴν χώραν ἢ πεδινωτέραν ἂν λέγοις.

652. Σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον.

c.

653. Τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκε.

654. Πεζὴν δύναμιν ἠθροίκει, καὶ ἵππεῖς πολλαπλασίους εἶχε τῶν Βοιωτῶν.

655. Ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ κεῖται χαλκεῖον, μεγέθει καὶ ἑξαπλάσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρατῆρος, ὃν Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε.

d.

656. Ἔστιν οὖν Ἴσοκράτους νεώτερος ἔτεσιν ἕξ.

657. Ὅσῳ ἂν μεγαλαυχότεροι ᾖσι, τοσοῦτα δυσλαωτότεροι γίνονται.

658. Ἦσαν δ' οἱ ταύτη ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, θυμωδέστεροι δὲ πολλῶ.

659. Μηχανῶνται δὲ ἐπὶ τῇ καθόδῳ πρᾶγμα εὐηθέστατον μακροῶ.

SECTION XXIX.

660. Εἰ δὲ διασπάσεις, οὔτε σὺ ἔσῃ ἐκείνοις χρήσιμος, οὔτε ἐκείνοι σοί.

661. Ἄρ' οὖν, ἣν δ' ἐγὼ, ταῦτά ἐστιν ἀγαθὰ, ἃ ἐστιν ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις;

662. Ἔσται δ' ὁ λόγος οὔτε μακρὸς, οὔτε ἀνωφελὴς τοῖς ἀκούουσι.

663. Γινώσκω δέ, ὅτι ταῦτα ἀγαθὰ, καὶ καλὰ, καὶ τοῖς θεαταῖς ἡδέα ἔσται.

664. Ὁρόντας ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύρῳ φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ.

665. Οἱ δὲ Καμαρινᾶιοι τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, τοῖς δὲ Συρακουσίοις ἀεὶ διάφοροι.

666. Ἀνήγοντο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Χίου πελάγιοι· ἢ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν.

667. Ἐν τῷ πολέμῳ ἐνέκειντο, καὶ τοῖς πολεμίοις εὐμενέστεροι ἦσαν ἢ τῇ Λακεδαιμόνῳ.

668. Ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ ὀλιγαρχίᾳ, ὅσον δυνάμεθα, ἐκποδῶν ποιούμεθα.

669. Καὶ ἄνεμοι αὐτοὶ μὲν οὐχ ὀρῶνται, ἃ δὲ ποιούσι, φανερὰ ἡμῖν ἐστι.

670. Δῆλον τοῖς Θηβαίοις ἐγένετο, ὅτι ἐμβάλλοιεν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς τὴν χώραν αὐτῶν.

671. Ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ ἐκάθητο.

672. Ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη.

673. Οὐ ράδιον τῷ ἵππῳ κάμπτειν ἐν μικρῷ, ἄλλως τε καὶ ἀπόκροτον ἢ ὀλισθηρὸν ἢ τὸ χωρίον.

674. Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον ἡγεμόνων.

675. Οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον.

676. Τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ ποιούσιν ἴσην.

677. Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει.

678. Ὅστις ἂν ὑμῶν βούληται γενέσθαι ὅμοιος Ἀχιλλεῖ, ἢ Αἴαντι, ἢ Νέστορι, ἢ Ὀδυσσεῖ, ἐμὲ θεραπευέτω.
679. Βακτροῖσι παραπλησίαν ἔχουσι δίαταν.
680. Λέγεται καὶ ἄλλα ψευδέσιν εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου.
681. Ἐαυτὸν παρεῖχεν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐθελόπονον.
682. Ἡξίου τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ἱπηκόους εἶναι.
683. Οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῷ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ.
684. Ἐπὶ Τεγεάτας ἐστρατεύοντο, χρησμῶν κιβδήλων πίσυνοι.
685. Οἶμαι δ' ὑμᾶς πάντας ἂν ὁμολογήσαι κοινὸν εἶναι τοισινοὶ τὸν ἀγῶνα ἐμοὶ τε καὶ Κτεσιφῶντι.
686. Σκόπει δὴ ὅπως μὴ πᾶσι τούτοις ἔνοχον σαυτὸν ποιήσης διὰ τὴνποίησιν.
687. Φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.
688. Ὅρφεϊ δὲ γλώσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

α.

689. Ὁ δὲ Ἑλικῶν συνεχῆς ἐστὶ τῆ Φωκίδι.
690. Αἱ δὲ τοιαῦται πολιτεῖαι συνήθεις εἰσὶν ὑμῖν.
691. Παρέλαβεν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὅστις ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων.
692. Ἀρμενίων δὲ τῶν ὁμόρων ἡμῖν παρέσονται ἵππεις μὲν τετρακισχίλιοι, πεζοὶ δὲ δισμύριοι.
693. Τοπαλαιὸν Ἀθηναῖοι ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιούοντο τοῖς στρατηγοῖς.
694. Ἄβατος ἡμῖν ἢ Ἑλλὰς ἦν, διὰ τὸν πόλεμον.

695. Μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον, καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην, τοῖς Πελοποννησίοις ὑποπτος ἦν.

696. Ἡ βύρσα οὐκ ἦν σιδήρῳ τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένῳ, οὐδὲ ὕλῃ.

b.

697. Ἐμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρα, καὶ ἐτράφητε.

698. Ἀγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τιμὴν ἔχομεν.

699. Ἐπιε δὲ καὶ στρατηγῶν καὶ ὑπατεύων τὸν αὐτὸν οἶνον τοῖς ἐργάταις.

c.

700. Κοινὸν δὴ τοῦτο, καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ἐστί.

701. Εἶρηκε δὲ καὶ Ἡσίοδος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μίνω.

702. Ἐπὶ πολλὰς γενεὰς κατήκοοι ἦσαν τῶν νόμων.

703. Ἀπεκρίνατο ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος.

704. Ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως.

705. Ταῦτα τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἡδονῆς συγγενῆ.

706. Ἐγοῦμαι ὁμόδουλος εἶναι τῶν κύκνων, καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ.

SECTION XXX.

707. Ταῦτά ἐστι γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου.

708. Καὶ ταῦτα ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους.

709. Τοῦτο τὸ πεδίον ἦν μὲν ποτε Χορασμίων, ἐπεὶ δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος, ἐστὶ τοῦ βασιλέως.

710. Πάντα τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τῶν νικόντων γίνονται.

711. Ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

α.

712. Ἐμέτερον ἂν εἴη παύειν, καὶ ἰᾶσθαι τὰ τοιαῦτα.

713. Ἐμὸν ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γράφειν.

SECTION XXXI.

714. Σὺ ἐπιζηλοτυπεῖν ἔοικας, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν.

715. Καὶ τοῦ μὲν Φιλοκράτους ψηφίσματος μέμνηται· τῆς δὲ ἐπιστολῆς, ἣν πρὸς ὑμᾶς ἔπεμψεν, ὅτ' Ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει, ἐπιλέλησται.

716. Οὐ γὰρ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

717. Ἐμαντοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω.

718. Ἰκανῶς ἐπιδείκνυσαι, ὅτι οὐδεπώποτε ἐφρόντισας τῶν νέων.

719. Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσειν ὀλιγόρησαν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας.

720. Ἄγαμαί σου, διότι οὐκ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ προεἴλου θησαυροὺς κεκτῆσθαι μᾶλλον ἢ σοφίας.

721. Θαυμάζω τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρῶνται ἐκπορίζειν σιτηρίσιον.

722. Λέγουσιν ὡς σὺ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς.

723. Ὁ μὲν ἰδιώτης οἰκίας, ἢ ἀγροῦ, ἢ οἰκέτου ἐπιθυμεῖ· ὁ δὲ τύραννος, ἢ πόλεων, ἢ χώρας πολλῆς, ἢ λιμένων, ἢ ἀκροπόλεων ἰσχυρῶν.

724. Ἴνα δοκῆς ὀρέγεσθαι τῆς δικαιοσύνης, μὴ δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν.

725. Καὶ ταῦτα ἦν ὧν μάλιστα ἐγλίχeto.

726. Σφόδρα γ', ἔφη, ὦ Σωκράτες, ταύτης τῆς ἀρετῆς δέομαι. Νῆ Δία, ἔφη ὁ Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης.

727. Ἐκ τω ρ. Τάξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. Δόλων. Οὐ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος.

728. Αἰσθάνομαι δὲ καὶ τυράννους τινας, οἱ οὕτως αὖ πεινώσι χρημάτων, ὥστε ποιοῦσι πολὺ δεινότερα τῶν ἀπορωτάτων.

729. Διὰ γὰρ ἡμᾶς καὶ ζῶσι, καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι.

730. Οὐ δικῶν, οὐδὲ ἐγκλημάτων, οὐδ' εἰσφορῶν, οὐδὲ πενίας, οὐδὲ πολέμων ἢ πόλις ἔγεμε.

731. Κολάκων μὲν εὐπορεῖ, φίλων δὲ σπανίζει.

732. Εἰ δ' ἄρα σὺ διδασκάλου δέη, οὕτω φρονεῖς.

733. Εἰ δὲ τις ἐτι ἐνδειῖσθαι δοκεῖτε, πρὸς ἐμὲ λέγετε· σὺν γὰρ θεοῖς οὐδενὸς ἀπορήσομεν.

734. Οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῆζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

735. Ἐδέοντό μου καὶ συνεβούλευον μὴ καταλιπεῖν τὸν λόγον ἡμιτελῆ.

736. Ἐχρηξέ τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι πρὸς ἑαυτούς.

737. Τούτων μὲν οὐχ ἠπιόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην.

738. Τῇ ἀριστερᾷ ἀντελάβετο τριβωνος τούτου καὶ εἶπεν, Οὐκ ἀφήσομέν σε.

739. Τρόμου παύσασθε, καὶ μέθεσθε ἐμῶν πέπλων.

740. Ἑργείας τυγχάνειν, καὶ θώμης σώματος, καὶ τιμῆς ἐν πόλει, καὶ εὐνοίας ἐν φίλοις, καὶ ἐν πολέμῳ καλῆς σωτηρίας, καὶ πλοῦτου καλῶς αὐξομένου.

741. Ὀλβιος (ἐστίν), ὅς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.

742. Ξενίων κυρήσετε, οἷα ἐμὸς κεύθει δόμος.

743. Οἱ Ῥόδιοι ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ Σκυθοτοξοῖται ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρός.

744. Τὴν συμβολὴν οὕτως ἐποιήσατο, καὶ οὐκ ἐφεύσθη τῆς ἐλπίδος.

745. Νῦν μέντοι ὥσπερ ὠρμήσαμεν ἴωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός.

746. Δεόμεθα οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων.

747. Ὁ δὲ Ἄτλας λέγεται ταῖς κορυφαῖς ψάειν τοῦ οὐρανοῦ.

748. Τὰ χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι.

749. Εὐρίνες ἔσονται, ἐὰν τοῦ λαγῶ ὀσφραίνωνται ἐν τόποις ψιλοῖς, ξηροῖς, προσηλίσις.

750. Ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πυρὰ ἔκαυσαν.

751. Ὡς δ' ἤσθητο κραυγῆς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον ὥσπερ ἐνθουσιῶν.

752. Καὶ τῆς ἀπολογίας ὧδέ πως ἤρχετο.

753. Δίκαιος εἶ σὺ ἠγεῖσθαι τῆς σκέψεως· σὺ γὰρ καὶ κατάρχεις τοῦ λόγου.

754. Ἄλλ' ἄγε, λῆγε ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκου χειρὶ.

755. Ἐπεθύμησαν παύσασθαι τοῦ πολέμου.

756. Κάδμος δὲ Θηβῶν ἐβασίλευσε· Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατόικουν· Πελοποννήσου δὲ συμπάσης Πέλοψ ἐκράτησε.

757. Ὡ γύναι, εἶπεν, Ἀθηναῖοι μὲν ἄρχουσι τῶν Ἑλλήνων· ἐγὼ δὲ, Ἀθηναίων· ἐμοῦ δὲ, σὺ· σοῦ δὲ, ὁ υἱός.

758. Ἐγγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους, ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγάρων.

759. Ἄργους δ' Ὀρέστην ἔα κρατεῖν· ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός.

760. Ἐκυρίευσαν δὲ τῆς ἀποσκευῆς ἀπάσης, καὶ τῆς τῶν πολιορκουμένων παρασκευῆς.

761. Ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι· Μένωνα δὲ, τοῦ εὐωνύμου.

762. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.

763. Τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

764. Ἀνόητος εἶ, εἰ οἶει ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι τῆς βασιλείας δυνάμεως.

765. Ἐν τοίτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἠρίστευσε.

766. Τὰ ὄρη οὐ λείπεται τοῦ Ταυγέτου κατὰ ὕψος.

767. Ἡ δὲ βύσσος ἢ ἐν τῇ Ἰλιδι λεπιότητος μὲν εἶνεκα οὐκ ἀποδεῖ τῆς Ἑβραίων, ἔστι δὲ οἷον ὁμοίως ξανθή.

768. Οὐ δευτέρων πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι.

769. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αἴγιαν· καὶ ὑστέρισαν ἡμέρα μία τῆς συγκειμένης.

770. Παῦσαι οὖν τούτων· ἐγὼ γὰρ θεοὺς ἀκούω ἔρωτος ἰσσηῆσθαι.

771. Οὔτε τινὸς φόνου δεινοῦ ἀφέξεται, οὔτε βρώματος, οὔτε ἔργου.

772. Διέχει δὲ ἡ Νέμαυσος τοῦ Ῥοδανῶ περιὶ ἑκατὸν σταδίου.

773. Μετὰ τὴν διάνοιαν ταύτην ἀντίκα ἀπεπειράτο τῶν μαντείων.

774. Τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν.

775. Μέχρι γε τούτου οὐκ οἶδα εἴ τιτι διαφέρει ὁ τυραννικός βίος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

776. Οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦδ' Ἀτρεὺς ἔφν.

777. Εὐμένης πατρὸς ἀπόρου περίστυται γενέσθαι.

778. Ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει.

779. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν, ἐξόμεθα αὐτοῦ.

780. Πάλιν ἐστοχάζετο τοῦ μειρακίου, καὶ εἶπεν, Ἐξαπατᾷ σε Εὐθύδημος.

781. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως.

SECTION XXXII.

782. Ἐγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγγων φέρε δευρί.

783. Ἐπὶ τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλη, τοῦ αἵματος ἐμπίνει.

784. Τότε μὲν οὐκ ἦσθιον τῶν κνύμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν δὲ φάγοιμι ἄν.

785. Φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὴν πῆν τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἔνθεν εὐθύς γίγνεσθαι.

SECTION XXXIII.

786. Οὐ τρίτης ἀπόλετο τῆ πόλει.

787. Οἱ Οὐωλκαὶ γειτονεύουσι τῷ Ῥοδανῷ.

788. Οἱ ναῦται ἐγεώργουν τοῖς Κερκυραίοις.

789. Δοῦλαι πάρεσιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.

790. Ἐκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνῳ γέγονε.

791. Ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῆ χειρὶ τῷ λαῷ.

α.

792. Καὶ ποῦ, ἔφη ὁ Κῦρος, ἔστι σοι αὕτη ἡ οὐσία ;

793. Ἐμοὶ δὲ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἔστι σχολή.

794. Ἐπισχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, μισθοφορὰν ἕσθαι τοῖς στρατιώταις.

795. Ἐπεὶ δὲ τρόπαιόν τε ἐστάθη, καὶ ἡ νίκη αὕτη τῷ Τελευτίᾳ ἐγεγένητο, ἀπιὼν δὴ ἔκοπτε τὰ δένδρα.

796. Πρὸς πόλεμον πολλὰ φύσει πλεονεκτήματα ἡμῖν ὑπάρχει.

797. Πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων.

798. Μέθετέ με, φροντίδες, μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.

β.

799. Εἰ μὴ πέμψετε, ἐπίστασθε ἡμᾶς ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ.

800. Οὔτε γὰρ ἀλλήλοις ὁμοφρονοῦσιν, οὔτ' ἔτι ἀντιστήσονται ὑμῖν.

801. Τὸ σῶμα οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ.

802. Καὶ ἅμα ὄρθρω ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς.

803. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι· καὶ οἱ πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασιδά.

γ.

804. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

805. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου.

806. Πολλάκις σοι διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν.

807. Ἔδρασε, μή τις τῶν Ἰώνων ὑποθῆται τοῖς Ἑλλησι.
808. Ἀπώλετο, καὶ πάντες, ὅσοι ἐπέθοντο αὐτῷ, δισκορπίσθησαν.
809. Τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
810. Ἐγνώσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύρω καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος.
811. Ἐπιτάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν, μὴ ἀρπάζειν, μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παίειν ὃν μὴ δίκαιον (ἐστὶ παίειν), μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἄρχοντι.
812. Ἐκέλευσε τοὺς λέγοντας ἐν τῷ δήμῳ τῇ εἰζήνῃ μὴ ἐπιτιμᾶν.
813. Ἐτόλμησαν ἐπιπλῆξαι μοι, λέγοντες ὡς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρῶ πρόγμασι.
814. Φήσουσί με σοφὸν εἶναι, εἰ καὶ μὴ εἰμὶ, οἱ βουλόμενοι ὑμῖν ὀνειδίξεν.
815. Εἴ γε κλαίειν ἐπειρώμεθά σε ποιεῖν, σφόδρα ἂν ἤμῃν ἐμέμφου.
816. Οὐτ' ἐγκαλεῖτε αὐτῷ, οὐθ' ἠγείσθε ἀδικεῖσθαι.
817. Τοῖς πυλωροῖς ἠπέλουν, ὅτι σφῶς παρῆκαν.
818. Ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν.
819. Ὁργίζοντο τοῖς ἠλείοις, ὅτι ἐποίησαντο ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους.
820. Ἦν αἰσθηται ὅτι ἐδίωκες, οὐ σοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ λαιδορήσεται, ὅτι σε εἶων.
821. Ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.
822. Ἴστε ὅτι μετὰ θελόντων τοῖς συμμαχοῖς ἀρήγειν μαχεῖσθε.

823. Ἀμύνατε οὖν τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι.

824. Ἐκεῖ ταῖς μὲν φιλίαις πόλεσιν ἐπεκούρει, εἴ τις του δέοιτο, Θυριεῦσι δὲ ἐπολέμει.

825. Τῷ μὲν δῆμῳ, ταῦτα συνέφερε· τοῖς δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐλυσιτέλει.

826. Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

827. Ἀνδράσι δὲ προτέροις ἐρίζειν οὐκ ἐθέλησω.

828. Οὐπω ἦσθου καὶ ἓνα ἄνδρα δι' ἀφροσύνης ἐπιχειροῦντα κρείττονι ἑαυτοῦ μάχεσθαι;

829. Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις.

830. Θεοκλύμενος. Βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον; Ἑλένη. Ἥμιστα, μὴ δούλευε σοῖς δούλοις.

831. Ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

832. Εἶπατε, ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖς δάμασι πελάζετε;

833. Ὡς δ' ἤδη τοῖς βασιλείοις ἐπλησίαζεν, ὁ Ἀρτάβανος ὑπήντητο αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ.

834. Οἱ ἱππεῖς ἐντυγχάνουσι πρεσβυταῖς πορευομένοις ποι.

835. Λαμβάνουσιν ὑποζύγιά τε πεντακόσια, καὶ ἀνθρώπους οἱ εἶποντο τοῖς ζεύγεσι.

836. Ἐὰν ἀκολουθήσης ἐμοὶ σὺν τοῖς ὀπίταις, εἰσάξω σε εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

837. Τοιαύτη θεῶ τίς ἂν προσεύχοιτο; ἡ γυναικὸς οὕνεκα τοὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε.

838. Ἐχαιρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυσσεὺς, ἤρᾳτο δ' Ἀθήνη.

839. Ἐνεκα τούτου σοι ἠδέως διαλέγομαι μᾶλλον ἢ ἄλλῳ τινί.

840. Εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἡ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

841. Χρῶνται δὲ τοῖς φύλλοις, οὐ τοῖς κλωσίν, οὐδὲ τῷ καρπῷ.

842. Οἷς βασιλεὺς πιστεύει, οὗτοι μισοῦσι, καὶ πολεμοῦσι Φιλίππῳ.

843. Ἐμῖν μὲν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίσται, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευε.

844. Ὁ δὲ Δημοκίδης οὗτος, ὧδε ἐκ Κρότωνος ἀφιγμένος, Πολυκράτει ὠμίλησε.

845. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

846. Ἐφασκεν οὐχ ἀρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον.

847. Ὁ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ὀπιζομένῳ.

848. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ.

849. Τοὺς πολιτικοὺς παρεκάλεσεν εὐνοεῖν Ῥωμαίοις, καὶ μνημονεύειν τῆς εὐεργεσίας.

SECTION XXXIV.

850. Ὅρηνσθε, ἰππόδαμοι Τρωῆς, μηδ' εἴκετε χάριτος Ἀργείοις.

851. Ὁ ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ.

852. Ἐπανίστανται δὲ μοι ἤδη καὶ θάκων, καὶ ὁδῶν ἐξίστανται.

853. Νῦν δὲ μοι μετάδος τῶν ταινιῶν, ἵνα ἀναδήσω τὴν τούτου κεφαλὴν.

854. Μετεσχάμαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων, καὶ θυσιῶν, καὶ ἑορτῶν τῶν καλλίστων.

855. Κοινωνοῦσι τοῖς ἀνδράσι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνων.

856. Τίς οὐκ ἂν φθονήσειέ σοι τοιούτου ἔραστοῦ;

857. Ἐτόλμησαν ἀμφισβητεῖν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης.

SECTION XXXV.

858. Πόθεν οὖν βούλει ἄρξωμαι σε τῆς γεωργίας ὑπομνήσκειν ;

859. Τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων, ἐν τῷ Καπετωλίῳ καὶ ἐν ἄλλοις ἱεροῖς.

860. Τὰ πλοῖα πάντα ἐγέμισε τῶν τε ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων.

861. Ἄνευ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης, λιμένων, καὶ νεωρίων, καὶ τευχῶν, καὶ φόρων, καὶ τοιούτων φλαρασιῶν, ἐμπεπλήκασι τὴν πόλιν.

862. Τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χεῖρας ;

863. Διὰ τὴν αὐτοῦ προπέτειαν, οὐ μόνον αὐτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνακολουθοῦντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησε.

864. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ ;

865. Ὡ ξένη, κατοίκτητρόν με, λῦσον με δεσμῶν.

866. Χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης.

867. Τὴν δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμου καὶ δεινοῦ προστάγματος ἤλευθέρωσε.

868. Ὀρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἴσπλου.

869. Ἐκώλυον Λακεδαιμονίους καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος.

870. Κλεομένης δὲ νοστήσας ἀπ' Αἰγίνης, ἐβούλευε τὸν Δημάρατον παῦσαι τῆς βασιλείας.

871. Ἐγχει δ' αἰεὶ Τρωᾶς ἤμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ.

872. Προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός.

α.

873. Τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
874. Βουλοίμην ἂν χαρίζεσθαι σοι, εἴ μου δύνατα δέοιο.
875. Πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος, ὃς ἐνεχείρισε τὸ βρέφος.
876. Ταῦτα δ' ἀσμένως ἤκουον αὐτοῦ, διὰ τὴν τόθ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους.

SECTION XXXVI.

877. Χώρει δεῦρο, δεῖξον σαυτὸν τοῖς θεαταῖς.
878. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.
879. Ἐὰν δ' ἀληθεύσης, ὑπισχνοῦμαι σοι δέκα τάλαντα.
880. Ἀνασιάντες, θύουσι Διονύσῳ κριὸν ἐνιαύσιον.
881. Τίτι ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης;
882. Τισίας πολλάκις ὄνειδίζει μοι τὴν φυγὴν τοῦ πατρός.
883. Ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ ὑμᾶς αὐτούς.
884. Τὰς δὲ περισσὰς σκηναὺς Κῦρος παρέδωκεν, ὡς τοῖς Πέρσαις γένοιτο.
885. Ὡστε καὶ νῦν διαμένει ἢ ὄπλις, ἣν τότε Κῦρος τοῖς ἱππεῦσι κατεσκεύασε.
886. Τοὺς δ' οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρχη, πλὴν τοῦ υἱοῦ ἄρτι ἠβασκοντος.
887. Ὡ παῖ Ἀπολλοδώρου, ὡς χάριν σοι ἔχω ὅτι προὔτρεψάς με ὧδε ἀφικέσθαι!
888. Οὐ μόνον ἄρα εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν, ὡς ἔοικεν, ἢ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει.

SECTION XXXVII.

889. *Τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτανεῖς;*
890. *Ἄτις διατί γε ταῦτα ἐπιβουλεύει ποιεῖν ἡμᾶς;*
891. *Οὐδαμοί πω Πέρσας κακὰ πλεῖω ἐργάσαντο.*
892. *Δάμαχος. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς;*
Δικαιοπόλις. Οὐκ οἶδά πω.
893. *Μῆ λέγε τὸν σὸν ἄνδρα, φίλη, τοιαῦτα, Διώνη.*
894. *Ἐάν τι ἐρωτᾷ σε Σωκράτης, ἀποκρινῆ; ἢ πῶς ποιήσεις;*
895. *Τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς τοὺς ἐν Ἰλίῳ πόνουσ! καὶ τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνονα ὡς ὄκτειρον! ἀνηρώτα τε ἐμὲ γυναιῖκα, παῖδάς τε.*
896. *Ἐπιθυμῶν ἀεὶ λαμπρόν τι ἐργάζεσθαι, αἰτεῖ τὸν Ἀγχιλαὸν ὀπλίτας.*
897. *Σὲ δὲ οὐκέτι ἀπαιτήσουσι τὸν μισθόν, ἀλλ' ἀπαλλάσσονται ἐκ τῆς γῆς.*
898. *Εἰσέπραξε Λεπτίνην τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμᾶς, καὶ Θεόξενον δραχμᾶς ἑβδομήκοντα.*
899. *Τὴν νῆσον οὐτ' ἐκείνους, οὐθ' ὑμᾶς ἀφειλόμην, ἀλλὰ τὸν ληστὴν Σώστρατον.*
900. *Ἴνα ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν, λέξον ἡμῖν, πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν.*
901. *Παιδεύουσι τοὺς παῖδας τρία μόνα, ἵππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι.*
902. *Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.*
903. *Διογείτων τὴν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός.*

a.

904. Ἀτὰρ τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα ;

905. Βούλομαι δ' ὑμᾶς τοὺς λόγους, οὓς ἔλεγεν, ὑπομνήσαι· οἶδα γὰρ ὅτι μνησθήσεσθε.

906. Ταῦτ' ἄρα σὲ τότε διεκάλυσα, ὡς σὺ φῆς.

b.

907. Καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους καὶ τοὺς Ἀργείους εὖ ποιεῖ.

908. Ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαιροῦσι.

c.

909. Ἐμὲ μὲν μεγάλᾳ ἐζημίωσε, τὴν δὲ πόλιν οὐ μικρὰ ἐβλάψε.

910. Οὐ μόνον οὐ βλάψετε, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ὠφελήσετε τὴν πόλιν, καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

d.

911. Οὐκ (εἰς) ταῦτα προὔκαλεῖτο τοὺς συνόντας.

912. Τὸ στρατεύμα κατένειμε (εἰς) δώδεκα μέρη.

913. Τούτων δὲ τῶν συμμοριῶν ἐκάστην διελεῖν κελεύω (εἰς) πέντε μέρη κατὰ δώδεκα ἄνδρας.

e.

914. Καλοῦσι δ' αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν, Πολύφημόν.

915. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς Ἐυρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ.

916. Ἐψηφίσαντο βοηθεῖν πανδημῇ, καὶ Ἰφικράτην στρατηγὸν εἴλοντο.

917. Ἐβρον μὲν, παιδευσιν καλοῦσι· ἀναρχίαν δὲ, ἐλευθερίαν· ἄσωτίαν δὲ, μεγαλοπρέπειαν· ἀναιδείαν δὲ, ἀνδρίαν.

918. Ἄλλ' ἔχει νόσον πενία· διδάσκει γ' ἄνδρα τῇ χρεΐᾳ κακόν.

919. Πολλοὶ ἀδικηθέντες ὑπὸ δητόρων, τοὺς υἱοὺς δήτορας διδάσκουσιν· οὐδεὶς δὲ ἀδικηθεὶς ὑπὸ λύκου, αὐτὸς λύκος γίγνεται, καὶ ἀντιδάκει.

SECTION XXXVIII.

920. Ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς ἤνεγκεν, ἐνθυμούμενος οἶων τιμῶν καὶ οἶων ἐλπίδων ἀπεστέγητο.

921. Ἐνδηλα πάντα ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπειδὴν γυμνωθῆ τῷ σώματος.

922. Πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς, ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακουσίων τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης.

923. Τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἠξιῶται ταύτης τῆς προσρήσεως.

924. Καὶ πάλιν ἠρώτων, τίνι ἵπποι τρέφονται.

925. Ὅμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾤκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

926. Καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρωτᾷτο, ταχὺ ἀπεκρίνετο.

927. Ἀπαιτοῦσι τὰς πόλεις τοὺς Ἀρκάδας, ὡς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀφηρέθησαν.

928. Ὡ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, συλάμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως.

929. Μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου ἐπαιδεύθη, δημορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφῶντος.

930. Οἱ πλείονες τῶν στρατηγῶν οὐκ ἐπέιθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα.

a.

931. Τὴν τῆς ἀποσκευῆς ἐπετέτραπτο φυλακὴν.
932. Δικαιοῖτατοι δὲ νομίζονται, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύονται τὰς κρίσεις.
933. Ἐμοὶ ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος ἄρχοντος ἐχειροτονήθη τὴν ἀρχήν.
934. Ἐνεχείρισαν ἑαυτοὺς, καὶ ἀναχθέντες πρὸς βασιλέα, ἀπετιμήθησαν τὰς κεφαλὰς.
935. Ἐπλήγη τὴν κεφαλὴν πελέκει ἐν τῷ Προυτανείῳ.
936. Ἀνιμήσαντο δὲ καὶ τὸν ἄθλιον τράγον συντεθραυσμένον ἄμφω τὰ κέρατα.

b.

937. Ἐφ' ὑμῶν ἐτιμᾶτο, καὶ πολλὴν οὐσίαν ἐκέκτητο.
938. Ἀδικούμεθα, ὦ γυναῖκες· εἰργόμεθα γὰρ τάφον πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε.
939. Ταῦτα οὕτω ἐξήγήθη ἐκ τοῦ κυβερνήτου πρὸς Ξέρξην.
940. Ἐπράχθη ἅπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον.
941. Οὗτοι γὰρ ἐπιστημόνως ζῶντες οὐχ ὁμολογοῦνται παρὰ σοῖ εὐδαίμονες εἶναι.
942. Ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος.
943. Ἀγαμέμνωνος τύχας ἠπιστάμην, καὶ θάνατον, οἶφ' πρὸς δάμαρτος ὤλετο.
944. Ὅστις ποθ' ὑμῶν κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, τοῦτον κειλεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
945. Ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ τοῦ δήμου· φυγόντες δὲ ἀφίκοντο ἐς Μίλητον.

C.

946. Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ ἐκλονέοντο φάλαγγες.
947. Τοῦτο οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκται μοι.
948. Μῆ τοίνυν ἄ ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε, μηδ' ἀνέχεσθε.
949. Γυμναστικῇ μὲν πού καὶ μουσικῇ ἐν γε τῷ πρόσθεν ἐπαιδεύοντο ἡμῖν.
950. Χρήμασι δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται.
951. Φιλοτιμοῦνται ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας, ὅτι οὐκ ἄλλως αὐτοῖς πεπύονται.

SECTION XXXIX.

952. Ἦσαν παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν.
953. Ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν φοβερώτατος, καὶ μέγιστος τὸ σῶμα.
954. Ἦν δὲ καὶ ἄλλως φιλόξενός τε καὶ μεγαλοπρεπῆς τὸν Θετταλικὸν τρόπον.
955. Σὺ δέμας, φωνήν τε, πόδας τε Ὀδυσσεῖ ἕοικας.
956. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι γλυκύτητα τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος.
957. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντα ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
958. Ἐβαλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὤμον.
959. Παρὰ τὴν πόλιν ἦν πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἐνός πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων.
960. Ἐλογίζοντο ἦξιεν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κόμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ τοῦτο οὐκ ἐπεύσθησαν.

961. Ἦσαν θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν διέφερε.

962. Ἐγὼ εἶμι τὸ μὲν γένος Ἀσσύριος· ἔχω δὲ καὶ τεῖχος ἰσχυρόν, καὶ χώρας ἐπάρχω πολλῆς.

963. Χρυσῶ δὲ καὶ χαλκῶ τὰ πάντα χρῶνται.

SECTION XL.

964. Καὶ σκοπῶμεν εἰ ἡμῖν πρόπει, ἢ οὐ.

965. Ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι.

966. Χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος.

967. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ, καὶ Φωκεῦσι, καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θεβαίων.

968. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ καὶ ἀνθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς στρατηγοῖς δωροῦ, οἱ σὺν εμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχαγοῖς.

969. Καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτυληναίους ὅσοι ἤβῳσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι.

970. Τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστί τὰς δαπάνας συντέμνειν εἰς τὰ καθ' ἡμέραν, ὅπη βούλονται· τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.

971. Ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν αὐτῷ, καὶ λέγουσι, Νῦν σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι.

α.

972. Ἐπεξαιρεῖν τούτους πάντας δεῖ τὸν τύραννον, εἰ μέλει ἄρξαιν.

973. Σέ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρία ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷς τέρψη.

974. Ὡς δὲ πάντες συνῆλθον οὓς ἔδει (συνελθεῖν), καὶ σιωπὴ ἐγένετο, Κναζάρης εἶπεν ὧδε.

975. Ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω.

976. Περὶ Αἴγυπτον οὐκ ἔξεστι βασιλεία χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχῆς.

977. Στρατεύσας δ' ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους, ἔπαθεν ἅ προσῆκεν αὐτὸν (παθεῖν).

b.

978. Κομποτέρας δὲ τινος ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς.

979. Σκοποῦμαι, τίνα τρόπον διαλεχθῶ περὶ αὐτῶν· μέλει γὰρ μοι τούτων μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων.

980. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατενομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ· μᾶλλον δὲ ἀπαντὸς ἐνδεῖ τοῦ πόρου.

981. Μετέμελε δὲ αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων, ὡμολόγουν δὲ μηδενὸς πάποτε τοσοῦτον πράγματος διαμαρτεῖν.

982. Τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιάσομαι, ὡς εἶδειν, ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστι.

983. Ἄνδρὸς ἦττονι τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν οὐδεμιᾶς ἀρετῆς προσήκει.

c.

984. Χαίρων ἴθι· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.

985. Μακροῦ γε δεῖ σε, καὶ σοφοῦ λόγου, ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν.

SECTION XLI.

986. Ἀκαρῶνες δὲ, σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς, καὶ τροπαῖα στήσαντες, ἀπεχώρησαν εἰς Ἄργος.

987. Ἀπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους, λίαν ἂν μακρολογοίην.

988. Ἀκούσαντες τῆς σάλπιγγος, εὐθύς ἕντο ἄνω κατὰ τὴν φανεράν ὁδόν.

989. Ἦρωες, Ἴλιον οὐ διέπερσαν, ἀρήγοντες Μενελάω.

990. Πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη εἰς αὐτήν.

991. Ταῦτα, ἣν δ' ἐγὼ, χρῆ ποιεῖν, καὶ ἅμα λαβὼν τὸν Κτήσιππον, προσήειν εἰς τὴν παλαίστραν.

992. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καταδιώξαντες, καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τοὺς τε ἀνδρας ἐξ αὐτῶν ἀνελόμενοι, εἰς Μολύκρειον ἀπέπλεον· καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίω, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν εἰς Ναύπακτον.

α.

993. Παρὰ Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς ἀπήει πρὸς βασιλέα.

994. Ἐκείνω προσῆκεν, ὄντι στρατηγῷ, κολάσαι τοὺς ἐαλωκότας.

995. Ἐφη Δημάρατον οὐχ ἱκνουμένως βασιλεύειν Σπαρτιατῶν, οὐκ ὄντα παῖδα Ἀρίστωνος.

996. Ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας.

997. Καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἅφ' ἐαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασε.

SECTION XLII.

998. Ὁχληρὸς ἴσθι ὢν, καὶ τάχα ὠσθήσῃ βία.

999. Οὐκ οἶσθα ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;

1000. Ἐπεὶ ἔγνωσαν οὗ δυνησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν δύο κήρυκας.

1001. Οὐκ αἰσθάνεσθε ἑξαπατούμενοι, ἀλλ' εἰὰν ἀκούσητέ μου, ἐγὼ ὑμῖν αὐτίκα μάλα ἐπιδείξω.

1002. Ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπισθόμην ἐγὼ, ἄλλην ἔδωκα κύλικα.

1003. Κατέμαθον ἀναστὰς μόγις, καὶ τὰ σκέλη μόγις ἐκτείνας.

1004. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα.

1005. Σκοπούμενος εὗρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος.

1006. Ἡ δεῖξον οὗ πεποιηκότα ταῦτα σαντὸν, ἢ δίκην ὑπεγε.

1007. Ἀπέφαινε τὸν Δημάρατον οὔτε ἐξ Ἀρίστωνος γεγόνοτα, οὔτε ἰκνουμένως βασιλεύοντα Σπάρτης.

1008. Μέμνημαι τοῦτον διυδεξιόμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένης.

1009. Εἰ δὲ ἠνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένουσ, καὶ κατέμενεν ἐν Σπάρτῃ, ἐβασίλευεν ἂν Λακεδαιμόνος.

1010. Μενοῦμεν παρὰ σοὶ, καὶ ὄρῳντές σε ἀνεξόμεθα, καὶ καρτερήσομεν ὑπὸ σοῦ εὐεργετούμενοι.

1011. Καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκῆπτω, μὴ περιῦδεῖν τὴν ἡγεμονίαν αὐθις ἐς Μήδους περιελθούσαν.

1012. Πάνν ἡδέως σοι διηγῆσομαι ἃ ἐγὼ ποιῶν διατελῶ, ἵνα καὶ μεταρρύθμισῃς με, εἰὰν τι σοὶ δοκῶ μὴ καλῶσ ποιεῖν.

1013. Φοίβῳ δουλεύσω, καὶ οὗ λήξω τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

1014. Μόλις μὲν ἐπέισθητε ἀφεῖναι, στρατηγοῦντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε.

1015. Ἐχαιρον οὖν μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν καλῶν.

1016. *Εἰ μὴ ἔλαχον τήνδε τὴν τάξιν, ἤσχυρόμην ἂν ἐν-
θάδε ὦν.*

1017. *Ἀπεκρίνατο ὅτι πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει.*

α.

1018. *Συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ τῆς παρούσης ταραχῆς αἰτίαν
γεγονότι.*

1019. *Ἐαυτῷ σύνοιδεν ἐλευθερίας μὲν ἐπιθυμήσας, δοῦ-
λος δ' ὡς οὐδεπώποτε γενόμενος.*

SECTION XLIII.

1020. *Ὁ Κυρατάδας ἔλαθεν ἀποδράς, καὶ ἀπεσώθη ἐς
Δεκέλειαν.*

1021. *Λανθάνομεν ταυτὰ ἐκείνοις τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι
ποιοῦντες.*

1022. *Ἀνασιὰς, ἐφύλατε μὴ λάθῃ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελ-
θών.*

1023. *Ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ
ἄλογα.*

1024. *Ὅπου δὲ δειπνοποιοῖτο καὶ καθεύδοι, ἐν μὲν τῷ
στρατοπέδῳ πῦρ νύκτιος οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος
φῶς ἐτοίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσιών.*

1025. *Ἐτυχον καθήμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ παρὰ τὴν κλί-
νην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός.*

1026. *Τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώ-
μεθα καὶ τὰς ὠφελείας, ὧν δεόμενοι τυγχάνομεν.*

1027. *Καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οὐ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν
ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθρον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγγανε γὰρ ἐφ'
ἀμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέρωτο) καταβάς ἐθωρακίζετο.*

1028. Φύλασσε δ' ἦν τις, πρὶν τελευτηθῆναι φόνος, ἐλθὼν εἰς οἶκους φθῆναι.

1029. Ἡμιλλῶντο, ὅπως φθάσειαν τοῖς Πελληνεῦσι βοηθήσοντες.

1030. Ὁ δὲ Λύσανδρος ἄγων τὸ στράτευμα ἔφθη τὸν Παισανίαν ἐν τῷ Ἀλιάστῳ γενόμενος.

1031. Οὐκ ἔφθησαν τὴν ἀρχὴν κατασχόντες, καὶ Θηβαίοις μὲν εὐθύς ἐπεβούλευσαν, ἐπὶ δὲ τὸν βασιλέα Κλέαρχον καὶ στρατιὰν ἐξέπεμψαν.

α.

1032. Ἐρεῖ δέ με, ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ, τάδε· Ἰδοὺ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα, ὃς οὐκ ἔτι θανεῖν.

SECTION XLIV.

1033. Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἴσονται ἐκπίπτοντες.

1034. Κατὰ τὴν ἀγορὰν περιῶν, ἀσεβεῖς καὶ δεινοὺς λόγους ἐτόλμα περὶ ἐμοῦ λέγειν· ὡς ἐγὼ τὸ πρῶγμα εἶμι δεδρακῶς τοῦτο.

1035. Προειρηκῶς ἦν αὐτοῖς, ἐφ' ἃ συνεληλυθότες ἦσαν, ἀνέγνωστο δ' ὁ λόγος, ἐπληρημένος δ' ἦν, καὶ τεθορυβημένος.

1036. Σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου, καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

1037. Οὐ γὰρ ἐχθρὸς γε ὑπῆρχεν ὢν, οὐδ' ἐφ' ὕβρει τοῦτ' ἐποίησε.

1038. Ἐνὸς μόχθου σε ἀπαλλάξας ἔχω. Σκαμανδρίου γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς, ἔλουσα νεκρὸν, καὶ ἀπέπιψα τραύματα.

1039. Τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστίν ἢν ἦκεις ἄγων;

a.

1040. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ᾗχοντο ἀπελαύ-
νοντες εἰς τὸ ἑαυτῶν σιραιόπεδον.

b.

1041. Τοὺς λοχαγοὺς πέμπει διαβιβάσοντας τοὺς ὀπλίτας.

1042. Ἐπεὶ δὲ Κότυς ἔμελλεν ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς τὸν
Ἀγησίλιον ἀσπασόμενος.

1043. Θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἴεμεν πόλιν εἰς ἄκρας,
μή τις Ἀργείων μόλῃ λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σταθμά.

c.

1044. Ἐνεθυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὡς εὐτυχῶς ἅπαν-
τά σοι συμβέβηκε.

1045. Τίς ἐστὶ τοιοῦτος ἰατρός ὃς τις τῶ νοσοῦντι μεταξὺ
ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύει;

SECTION XLV.

1046. Ἐκήρυσαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος.

1047. Ποσειδῶνος ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος ἔφυγε.

1048. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος καὶ λιμοῦ γενομένου,
ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου.

1049. Σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἢ ἀρι-
στερά σου τί ποιῆ ἢ δεξιὰ σου.

1050. Τὸ πεδίον πέλαγος γίγνεται, ἐνδιδόντος μὲν τοῦ
ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν.

1051. Ὁ νεὸς τῆς Ἡρας ἐν Ἀργεὶ κατεκαύθη, Χρυσίδος
τῆς ἱερείας λύχρον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα,
καὶ ἐπικαταδαρθούσης.

1052. Ἦδη δὲ ἦρος ἀρχομένου, καὶ τῆς μὲν χιόνος λυομένης, τῆς δὲ γῆς γυμνουμένης, καὶ τῆς πόας ὑπανθούσης, οἱ νομεῖς ἦγον τὰς ἀγέλας εἰς νομήν.

a.

1053. Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροτο· κελύοντος δὲ, ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας.

1054. Ὁ Σωκράτης ἐκέλευσε τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης, Πῶς, ἔφη, τοῦτο λέγεις;

b.

1055. Καίπερ ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολήν, ὅμως γράψαι πρὸς σὲ εἰλόμην περὶ Διοδότου.

1056. Σημανθέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει, ὅτι πολέμοι εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκβοηθεῖ πρὸς τὰ ὄρια σὺν τοῖς περὶ αὐτόν.

c.

1057. Ἐλέγετο ἡ ξυμφορὰ, καὶ ἡ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῶν ἐτέρων παραγγέλλων.

1058. Εἰργομένοις αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις, ἐνεχείρισάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν.

d.

1059. Ἐξὸν δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πονεῖν.

1060. Ἐφαντο αὐτὸν δωροδοκήσαντα, οὐχ ἐλεῖν τὸ Ἄργος, παρὸν εὐπετῶς αὐτὸ ἐλεῖν.

1061. Πράττει κακὰ, γιγνώσκων ὅτι κακὰ ἐστίν, οὐ δέον αὐτὰ πράττειν.

1062. Δόξαν δὲ ἡμῖν ἔτι πορρωτέρω προσελθεῖν, ξυνελήφθημεν.

e.

1063. Ἰγγεῖλεν Εὐρυμέδοντι παρεῖναι, ὡς τοῖ χωρίου κινδυνεύοντος.

1064. Ἐξέλιπον τὴν πόλιν, ὡς καὶ τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίας τὴν ἀκρόπολιν.

1065. Ἄτε θεωμένων τῶν ἐταίρων, πολλὴ φιλονεικία ἐγένετο.

1066. Οὐκ ἀπελογεῖτο, ἦν γὰρ ἀδύνατος, ὥστε σηπομένου τοῦ μηροῦ.

1067. Αἰ αἶγες, ὡσπερ λύκου προσιόντος, εἰς τὴν ὕλην κατέφυγον.

1068. Οἴονται εὐδοκιμήσειν ἢν περὶ αὐτοῦ βλασφημήσωσιν, ὡσπερ οὐ πάντας εἰδότες.

1069. Τοὺς υἱεῖς εἴργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, ὡς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὀμίλιαν ἀσκησιν οὐσαν τῆς ἀρετῆς, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν, κατάλυσιν.

1070. Κατακείμεθα, ὡσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἔχειν.

1071. Τούτους εἰρηῖα τοὺς λόγους, οὐχ ὡς δέον ἡμᾶς ἤδη ταῦτα πράττειν.

SECTION XLVI.

1072. Ἐπέμφθη θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν τινά.

1073. Ἔρχεται γυνή ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ.

1074. Παραδίδωμι ὑμῖν τὸν παῖδα τουτονὶ ἐπιμεληθῆναι.

1075. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

1076. Δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν.

a.

1077. Χαλεπαὶ (εἰσὶν) αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι.

1078. Ἡ γεωργικὴ τέχνη ῥάστη ἐστὶ μαθεῖν.

1079. Οἱ πολέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαίνειν.

1080. Ἦγῃ ἐνδείξασθαι Ἀθηναίοις, ὅτι ἄξιος εἶ τιμᾶσθαι.

1081. Ἔτοιμοι ἦσαν ἐς τὰ ὄπλα ἵεσθαι, καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπειλοῦν.

1082. Συκοφαντοῦσιν, ἐὰν δυνατὸν ᾧσι λέγειν, καὶ ψευδομαρτυροῦσι, καὶ δωροδοκοῦσι.

1083. Ἔμοιγέ τοι δοκοῦσιν ἀδύνατοι εἶναι διδαχθῆναι ἄλλου τινὸς μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι, ἢ τούτου.

1084. Συνεβούλευον αὐτῷ, λέγοντες, ὡς οὐκ εἴη χῶρος ἐπιτηδειότερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου.

b.

1085. Ἐθέλουσι τελεῖν ἀργύριον, ὡς μὴ ἱππεύειν.

1086. Ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιὰ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ.

1087. Εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως, ὡς τὸν πατέρα τῆς κόρης φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον.

1088. Ἐπιμέλονται ὅπως μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, ὥστε πονηροῦ τινος ἔργου ἢ αἰσχροῦ ἐφίεσθαι.

1089. Κραυγὴν πολλὴν ἐποιοῦν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν.

1090. Σεισμοῦ δὲ γενομένου, πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη.

1091. Πρὶν δὲ ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιάν, ἔπεμψεν ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα.

1092. Αὐτὰρ ὀπισθεν ἴχνια ἔτυπτε ποσὶ, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

1093. Ἐπὶ γούνασιν ἄχρι που καὶ ἐρυθριᾶν με, μὴ ἄρα πάμπλου τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀπολειποίμην.

1094. Εἰ ὁ λαγῶς παραδράμοι τὰς ἄρκυς, χορὴ μεταθεῖν αὐτὸν, ἔστε ἄλῶναι ἀπαγορεύσαντα ὑπὸ καμάτου.

C.

1095. Τοιοῦτος ἦν, οἷος μὴ βούλεσθαι πολλοὺς ἀποκτινύναι τῶν πολιτῶν.

1096. Εἴ τι ἐντετύχημας Σταϊκῶ τοιοῦτω, οἷω μῆτε λυπεῖσθαι, μῆτε ὑφ' ἡδονῆς κατασπᾶσθαι.

1097. Τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαί τε καὶ τοὺς δῆμους προσειπεῖν.

1098. Ἀπήγγελλον τῷ Κύρῳ, ὅτι τοσαῦτα εἶη ἔνδον ἀγαθὰ, ὅσα ἐπ' ἀνθρώπων γενεὰν μὴ ἂν ἐπιλείπειν.

1099. Συνέθετο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν εἴκοσι τάλαντα.

1100. Εἶπον ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκροὺς, εἰ μὴ ἐφ' ᾧ τε ἀπιέναι.

1101. Πολλοῖς ἐντυγχάνω, οἱ ἐμὲ οὐχ οἷοί τε εἰσὶ βασανίζειν.

1102. Οἱ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ὑψοῦ πέτεσθαι.

1103. Τὴν γλῶτταν ἐποίησαν οἷαν ἀρθροῦν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βουλόμεθα.

d.

1104. Σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι.
1105. Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σε ἢ βάλη, ἢ ἐλάσῃ.
1106. Μὴ σύ γε ἄνευθεν ἐμοῦ λιλαιέσθαι πολεμίζειν Τρωσί.
1107. Ἐπὶ δὲ αὐτὸν περιλάβης, ποιεῖν, ὅπως μηκέτι εἰς Ἑλληνας ἀφίξεται.
1108. Ὡς ξένη, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε κεί-
μεθα τοῖς ἐκείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

SECTION XLVII.

1109. Τὸ κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει.
1110. Τοῦ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις ἐστὶν ἐνδοξότερον.
1111. Ἐνὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους, φιλοῦσι τοῖς στόμασι.
1112. Ἐπὶ προθυμίας τοῦ ἀκοῦσαι τῆς ὑμετέρας σοφίας, τολμήσω αὐτοσχεδιάσαι.
1113. Προεῖπον δὲ ταῦτα, τοῦ μὴ λύνειν ἕνεκα τὰς σπονδάς.
1114. Ἐναγκάσθη διώκειν, ἐπεὶ ἐώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μέ-
νειν κακῶς πάσχοντας.
1115. Πότε δὲ οὗτοι πείσονται τοῖς ἄρχουσιν, οὐ καὶ ἀγᾶλλον ἐπὶ τῷ καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων;
1116. Σὲ οὐ προδώσω, ἀλλ' ἀμυνῶ οἷς δύναμαι· δύναμαι δὲ εὐνοία τε καὶ τῷ παρακελεύεσθαι.
1117. Ἄμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο.
1118. Ἐπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

1119. Τὸν τοῦ πρώτῃεν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν.

1120. Μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, ἃ ἐβούλετο, ἀνείλεν αὐτούς.

1121. Ἀλλὰ σὺ τὸ ἀντιλέγειν μὴ κάλει λοιδορεῖσθαι· ἕτερον γάρ τί ἐστι τὸ λοιδορεῖσθαι.

1122. Τοῦ πλουτεῖν ἔλεγε τὸ πλουτίζειν εἶναι βασιλικώτερον.

a.

1123. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

1124. Ἰππίας μέντοι ἐξέπεμπεν αἰεὶ, τοῦ μὴ προδρόμους τοὺς ἀγροὺς κακουργεῖν.

b.

1125. Οὕτως ἐργάζεται τὴν γῆν, ὥστε ζημιοῦσθαι ἐργαζόμενος.

1126. Πρὸς ἀνδρίαν οὕτως ἐπαιδευθήσαν, ὥστε μόνοι νικᾶν μαχόμενοι.

1127. Πρώτερον μὲν ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἠγωνιζόμεθα, νυνὶ δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσιατιόμενον.

SECTION XLVIII.

1128. Ξενίας καὶ Πασίων, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν.

1129. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους.

1130. Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀρδιαῖος δὲ καὶ Ἀρτάξος καὶ Μιθριδάτης, οὓς ἦσαν Κύρω πιστότατοι.

a.

1131. Ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

1132. Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δεησόμεθα αὐτοῦ μὴ διαφθεῖρειν τὴν συνουσίαν.

b.

1133. Πρόσεισι τῷ Διονυσοφάνει καὶ τῇ Κλεαρίστῃ, καθημένοις ἐν τῷ παραδείσῳ.

1134. Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερονίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

c.

1135. Ἐναντία εἶναι φύσιν καὶ νόμον φασί.

1136. Πολλὴν πίτταν καὶ στυππεῖον ἔχομεν, ἃ ταχὺ παρακαλεῖ πολλὴν φλόγα.

d.

1137. Βροταὶ δὲ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νύξ μακρὰ κατελάμβανεν αὐτούς.

1138. Ἐπὶ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη, ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε.

1139. Λέγουσιν ὡς χρηρὴ δίκαιον εἶναι, ἵνα δοκοῦντι δίκαιον εἶναι γίγνηται ἀπὸ τῆς δόξης, ἀρχαί τε καὶ γάμοι, καὶ ὅσα περὶ Γλαύκων διῆλθεν ἄσπι.

SECTION XLIX.

1140. Μισθοῦ στρατεύονται ὅποταν τις αὐτῶν δέηται.

1141. Πριάσθαι ἔφασαν τὴν χώραν ἅπασαν τριάκοντα ταλάντων.

1142. Ταύτης τῆς μεγάλης εὐεργεσίας δύο δραχμὰς ἐπράξατο.

1143. Λείαν πολλήν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη ταλάντων πέντε καὶ εἴκοσι.

1144. Ἦδον στυγεράν Ἐριφύλην, ἣ χρυσὸν φιλοῦ ἀνδρὸς ἐδέξατο.

1145. Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν οὐκ ἄν ἀλλάξαιμι.

1146. Φασὶ μηδὲ τοὺς στρατιώτας, οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῶ χρημάτων ἀπέδοντο, πιστοὺς εἶναι φρουροὺς.

SECTION L.

1147. Φησὶν Ἀριστείδην ἀλῶναι δωροδοκίας.

1148. Ἀμέλει γράφομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος.

1149. Δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν, καὶ οὐ κινδυνεύσεις.

1150. Οἱ δ' Ἐφοροὶ ἀνεκάλεσάν τε τὸν Σφοδρίαν, καὶ ὑπῆγον θανάτου.

1151. Εἴ τις ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἄλλου φονεύσειεν τινα, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου;

SECTION LI.

1152. Πλεκέτω μυρσίνης στέφανον.

1153. Ἐλκονται, οὐ τῆς ῥινός, ἀλλὰ τοῦ πάγωνος.

1154. Ἐμοὶ τὸν δακτύλιον ἔδωκε σιδήρου πεποιημένον.

1155. Εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν, κόμης κατεῖχον.

1156. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν.

1157. Ἦειρον τοὺς ἐπιλοίπους λίθους μηχαναῖς ξύλων βραχέων πεποιημέναις.

1158. Τὰ δὲ νήπια παιδιά δέουσι τοῦ ποδὸς σπάριτω, μὴ κατακλισθῆ δειμαίνοντες.

1159. Οὐ θεαῖς γε εἶκασα, τεχνιτῶν δ' ἀγαθῶν δημιουργήμασι, λίθου, καὶ χαλκοῦ, ἢ ἐλέφαντος πεποιημένοις.

SECTION LII.

1160. Ἀπῆλθεν εἰς Ἐφεσον, ἣ ἀπέχει ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν.

1161. Αἰ δὲ ὄχθαι αὐταὶ τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπεῖχον.

1162. Καὶ προσελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα, ἠύλισαντο πρὸς λόφῳ τινί.

1163. Αἰ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν ἀλλήλων σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν.

SECTION LIII.

1164. Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.

1165. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἡ νόσος τοδεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις.

1166. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ Ἀθηναῖοι διαβάντες εἰς τὴν Εὐβοίαν, συμβάλλουσι καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι.

1167. Δίκα μὲν ἐτῶν οὐχ ἤξουσιν· ὅταν δὲ ἔλθωσιν, ἀπαλλαγῶσονται, πράξαντες οὐδὲν ὧν ἠλπίζον.

1168. Καὶ μετὰ τὸν κατάπλουν τρίτῳ μηνὶ ἀνήχθη ἐπ' Ἄνδρον.

1169. Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θερεὶ τοσούτω ἔξ Αἰγίνης.

1170. Παρεγένου Σωκράτει ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἢ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

1171. Καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἤλθεν ἐκ Θράκης.

1172. Οἱ Ἕλληνες ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ.

SECTION LIV.

1173. Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

1174. Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν.

1175. Καὶ λαβοῦσα τὸ ξίφος, ἑαυτὴν προανείλε τοῦ ἀνδρός.

1176. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

1177. Ἐπεὶ πετραίαν τήνδε εἰσῆλθομεν χθόνα, ἀνέκασε πῦρ.

1178. Φησὶ τὸν Χρῆστον κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν.

1179. Μὴ τρέσης, ὅπως σέ τις σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδε ἀποσπάσῃ βία.

1180. Καταγελά τοῦ Κροίσου, καὶ τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου.

1181. Οἱ Μιλήσιοι παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες, κατεβόων τῶν Σαμίων.

1182. Ἐπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, τοὺς ἀνθεστῶτας ῥαδίως ἐτρέψαντο.

1183. Ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει Ἀθηναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν, πλὴν Σαμίων.

1184. Ἐκβητε ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς λάβεσθε, ἵνα ἕξω τοῦδε ὄχου στήσω πόδα.

1185. Σύμπεμφον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τούτων τινᾶ, ὃς ἐρεῖ ἢ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς.

SECTION LV.

1186. Τοῖς ἄλλοις οὐχ ἄπιτόν τοῦ τοιούτου.
1187. Πολὺ τούτων δεινότερας συμφορὰς ὑπομενεῖτον ἡμῖν.
1188. Ἐπειτα γεμὴν τῷ ἵπποκόμῳ ἑξακτίον τὸν ἵππον ὅπου ψήξει.
1189. Οὐδεμία σοι πρόφασις ἐστίν, ὡς οὐ παρεκτίον σοι ἡμῖν γέλωτα.
1190. Οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέον, ἀλλ' Ὀρχομενίοις φόρον οἰστέον.
1191. Οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι, οὐδὲ τὰ τῆς πολιτείας ἔσθῃ, ἀ φυλακτέον ὑμῖν.
1192. Ὅς ἂν κάμνη τῶν οἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται.

α.

1193. Τὸν νομοθέτην πειρατέον ταῖς πόλεσι φρόνησιν ἐμποιεῖν.
1194. Τολμητέον τὰ ἀληθῆς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα.

SECTION LVI.

1195. Δεδράμηκα δρόμον οἷον οὐδεὶς πάποτε.
1196. Διὰ τὴν ἐξουσίαν, μέγιστα καὶ ἀνοσιώτατα ἄμαρ-
τήματα ἀμαρτάνουσι.
1197. Πολλοὺς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους, καὶ πρὸς δημοκρατίας, καὶ πρὸς ὀλιγαρχίας.
1198. Μὴ με περιύδητε ἐκ τῆς πατριδος ἀδίκως ἐκπεσόντα ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα.

1199. Ἐπὶ τῷ Μαρσῷ ποταμῷ συνέβαλόν τε τοῖς Πέρσαις, καὶ μάχην ἐμαχέσαντο ἰσχυράν.

1200. Εὐδὲι δ' ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα, παῖδας φονεύσας, καὶ δάμαρτα.

1201. Λαγὼ βίον ἕξης, δεδιῶς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγῆσθεσθαι προσδοκῶν.

1202. Νῦν ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, ἀμαχεὶ τὴν λοιπὴν (ὁδὸν) πορευσόμεθα.

1203. Ὅρκον ἄμοσαν ἰσχυρόν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱεράν γῆν ἐργάσασθαι, μήτε ἄλλω ἐπιτρέψειν.

1204. Νῦν δέ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προῦκαλέσαντο, εὐθύς ὑπηκούσαμεν· καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλὴν ἀπόστασιν.

1205. Δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

1206. Κατελάμβανον καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, ἐστεφανωμένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνους.

1207. Ὁ δοῦλος πληγὰς ἑκατὸν τῇ μάστιγι τυπτέσθω.

1208. Οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν ὄργεον ἄδει ὅταν πεινῇ ἢ ῥιγοῖ, ἢ τινα ἄλλην λύπην λυπῆται.

1209. Μετὰ τὴν μάχην ἣν ἐνίκησαν Θηβαῖοι Λακεδαιμόνιους.

α.

1210. Οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;

1211. Ἦν πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειεν.

1212. Τὸ τοιοῦτον σῶμα ἐν πολέμῳ οἱ ἐχθροὶ θαρσύνουσι.

1213. Ἦγανάκτουν καὶ ἤλγουν τὸν βασιλέα καθηρημένον.

1214. Χαίρω δέ σε εὐτυχοῦντα, καὶ προσήμενον πύργοις ἐχθρῶν.

b.

1215. Μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν.

1216. Ὅμνύω σοι τὸν κύνα, καὶ τὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτ' ἔχειν.

1217. Εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιήσεις, Ἥλιον ἐπόμνυμί σοι, ἧ μὴν σε αἵματος κορέσω.

SECTION LVII.

1218. Οὐχ ὁμοίως τοῖς λησταῖς ἐβίωσαν.

1219. Ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων.

1220. Ἐδροποσίαν ῥᾶον τῶν λεόντων φέρετε.

1221. Οἶσθα ὅσῳ ἀηδέστερον ζῆ τυραννος βασιλέως;

1222. Ψηφίζεσθε οὖν ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον.

1223. Οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων.

1224. Εὐδοκιμεῖ μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν.

1225. Ὅρθῶς εἴρηκας, καὶ σαντῶ τε καὶ τῆ πατρίδι πρεπόντως.

1226. Εὐρῆσετε αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα.

1227. Ἐμοὶ εἰκότως δοκεῖτε ταῦτα πάντα ὑπομένειν, ἐπειπερ τιμᾶσθε διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

SECTION LVIII.

1228. Σάφρονος ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.

1229. Ἀγαθῶ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος.

1230. Μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ.

1231. Μήτε ἀσεβὲς μηδὲν, μηδὲ ἀνόσιον, μήτε ποιήσητε, μήτε βουλευήσητε.

1232. Οὐκέτι ἕξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι, οὔτε διαλεχθῆναι καλῶ οὐδενί.

1233. Καὶ οὔτε ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμῶθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίῳν.

1234. Οὐ δυνάμεθα, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

1235. Οἱ Φωκεῖς ἐπρέσβευον εἰς τὴν Λακεδαίμονα, καὶ ἔλεγον, ὡς εἰ μὴ βοηθήσαιεν, οὐ δυνήσοιτο μὴ πείθεσθαι τοῖς Θηβαίοις.

SECTION LIX.

1236. Δώσω οἱ θώρακα τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.

1237. Πῖνε οἶνον, τὸν ἄμπελοι ἤνεγκον, τὰς ἐφύτευσεν ὁ γέρον.

1238. Ἐπαιζεν ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὐταί.

1239. Ἐπίστασο δὲ, εἰ τούτους καταστρέψῃ, ἔστιν οὐδὲν ἄλλο ἔθνος τό σε ὑπομενεῖ.

1240. Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ.

1241. Μετὰ τοῖς ἐλέχθη ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἄλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

α.

1242. Τὸ δ' οἶμαι οὐχ οὕτως ἔχει· σκόπει γὰρ καὶ σὺ ἃ λέγω.

1243. Τοῖς δὲ ὑποψία ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλεία, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι.

1244. Οἱ δ' ἀφικνοῦνται, καὶ περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει.

1245. Καὶ ὅς, ἀκούσας ταῦτα, ὠθέϊτο αὐτὸν ἐκ τῆς τάξεως.

1246. Τοὺς δὲ ψιλοὺς ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἡμύροντο.

1247. Καὶ ὅς τὸ μὲν πρῶτον ᾤκνει τε, καὶ οὐ πάνν ἤθελεν ἀποκρίνασθαι.

b.

1248. Ὅταν τις τελευτήσῃ τῶν ὅσοι ἂν διαφερόντως ἐν τῷ βίῳ ἀγαθοὶ κριθῶσι.

1249. Ἐπειθεν αὐτούς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα.

1250. Δι' ἔνδειαν οἱ μὲν κλέπτουσιν, οἱ δὲ τοιχωροχοῦσιν, οἱ δὲ ἀνδραποδιζονται.

1251. Καὶ μάχῃ κρατήσαντες, τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον.

1252. Οἱ μὲν, ἐν ἡδοναῖς, οἱ δὲ, ἐν λύπαις, οἱ δὲ, ἐν ἐπιθυμίαις, οἱ δὲ, ἐν φόβοις, τὴν ἀνδρίαν κέκτηνται.

1253. Οὐκ ὀκνοῦσιν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῆς γῆς, ὅποια τε ἀγαθὴ ἐστὶ, καὶ ὅποια κακὴ· ἀλλὰ τὴν μὲν ψέγουσι, τὴν δ' ἐπαινοῦσι.

1254. Ὅν μὲν ἔδειραν, ὄν δὲ ἀπέκτειναν, ὄν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

1255. Τοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπέλιπον γεωργεῖν, οὓς δὲ ἀπέδοντο, οὓς δὲ ἀπέκτειναν.

SECTION LX.

1256. *Εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεικορυθμένα χαλκῶ.*
1257. *Τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως, ὥστ' ἔχειν ἐν αὐτῶ νοσήματα δύο ἐναντίω ἀλλήλοιιν.*
1258. *Οὐ δεινότατα δεδράκατον, ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν ;*
1259. *Κάνεον δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρόθινας, πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα, ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθα ἄν.*

α.

1260. *Ἡ δὲ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἄγνοοῦντες, ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρῆσαν.*
1261. *Ὁ ὄχλος ἠθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες, καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην.*
1262. *Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῆτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους.*

SECTION LXI.

1263. *Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἴκοντο.*
1264. *Ὁ δὲ χειρμάδιον ἔλαβε χειρὶ, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν.*
1265. *Χεῖμαφόοι ποταμοὶ ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ.*
1266. *Παλαισμοσύνης ἴδμονες ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλοις ἐὴν ἀναφαίνετον ἀλκίην.*

α.

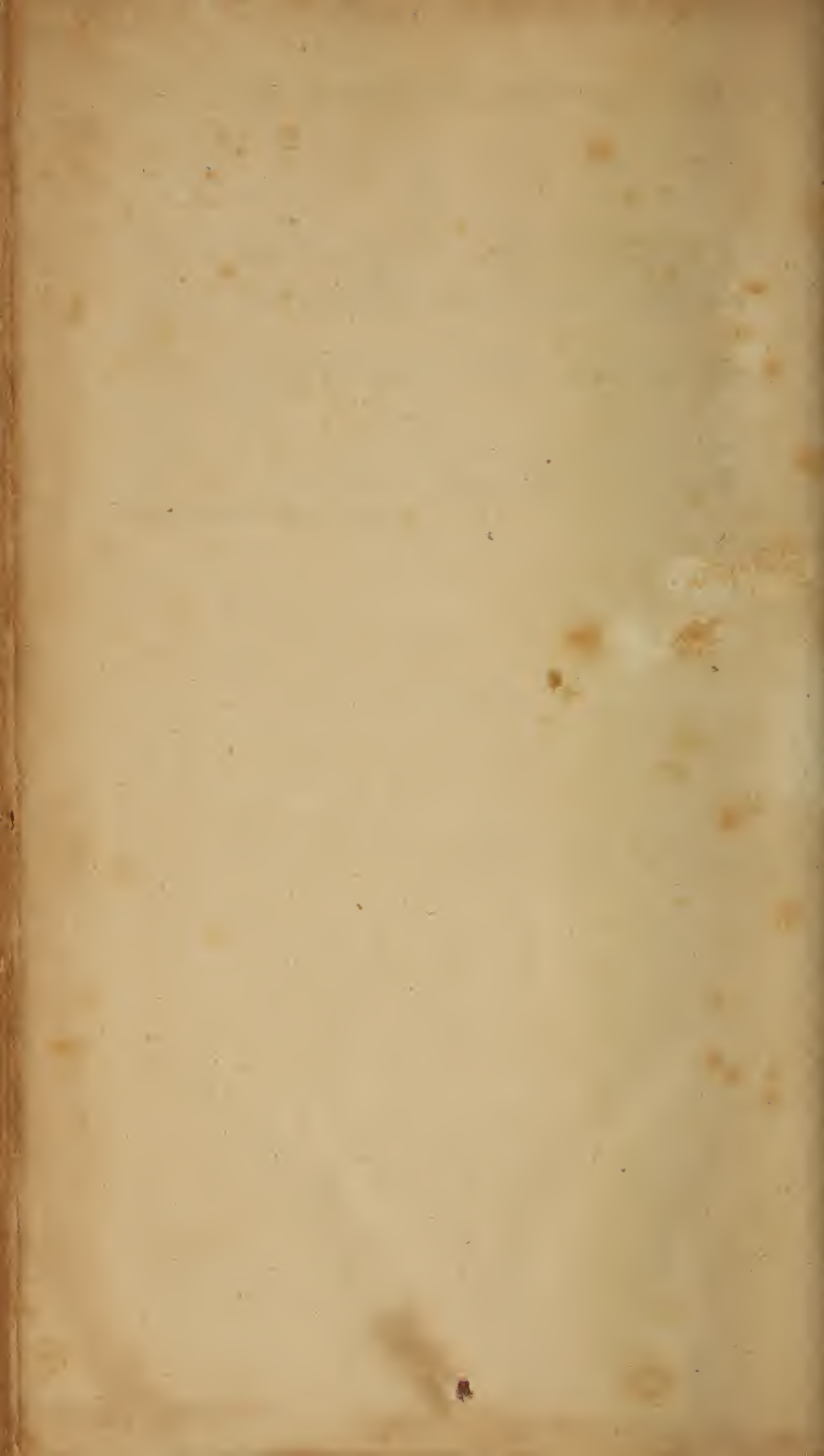
1267. Ὁ δὲ ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ.

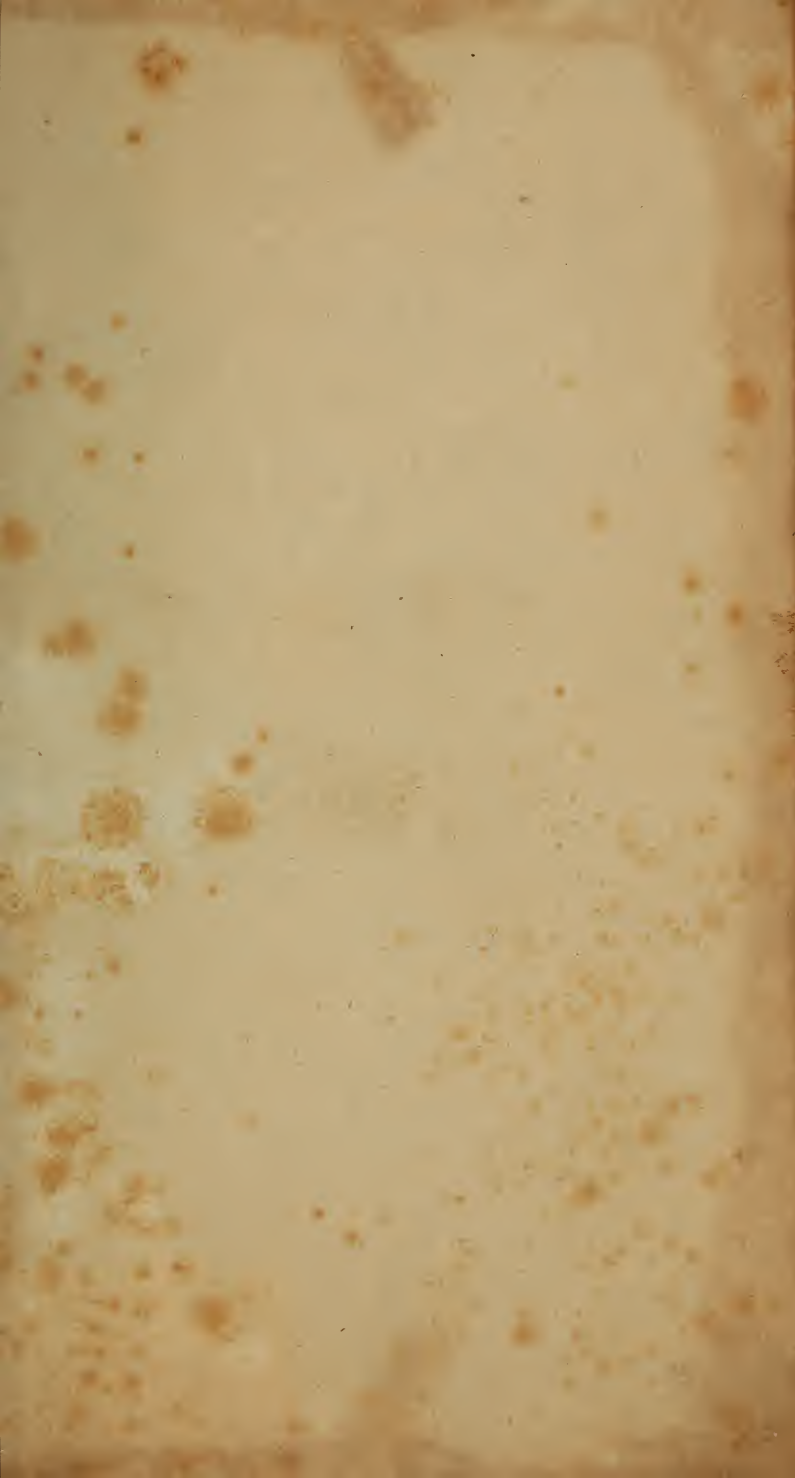
1268. Ἐσμός μελισσῶν ἐσθύς ἐς τὴν κεφαλὴν, κηρίων ἀν-
τὴν ἐνέπλησαν.

1269. Τῶν δὲ Συρακουσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλή-
λους ἔριδι ἦσαν.

1270. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὤρμησαν ἐγκρα-
γόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύχον, ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ, προΐδων,
καταφεύγει ἐπὶ βῶμόν τινα.

Deacidified using the Bookkeeper process
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 038 331 A

